

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2012**

Torsdag den 11. oktober 2012 kl. 17.30**Dagsorden:**

1. Godkendelse af dagsordenen
2. Forlængelse af direktør Anne Skovbros konstitution i stillingen som administrerende direktør i Sundheds- og Omsorgsforvaltningen (2012-144166)
3. Anlægsoversigt og Fast track - september 2012 (2012-124594)
4. Udmøntning af ledigt servicemåltal i 2012 (2012-125427)
5. Handlingsplan for Grøn Mobilitet (2012-115738)
5. Handlingsplan for Grøn Mobilitet (2012-115738)
6. Revision af bygge- og anlægskravene (2012-117647)
7. Nyhavns solside og Sankt Annæ Projektet (2012-90040)
8. Ørestads Boulevard, fodgængerfelt på Hedegårdsvej og stoppestedforbedringer for 250S (2012-23269)
9. Ungestrategi 2013-15 (2011-145351)
10. Skoledistriktsændringer 2013-14 (2012-57812)
11. Anlægsbevilling til projektering af udvidelse af Vigerslev Allés Skole samt institutionsudbygning med 100 fritidshjemspladser, Valby (2012-99492)
12. Forprojekt vedr. EATFabrikken (2012-120572)
13. Det Kongelige Opfostringshus og Den Thorupske Stiftelses anmodning om henstand med tilbagebetaling af gæld til Københavns Kommune (2010-114903)
14. Oversigt over folkeskoler, der fysisk kan udbygges med en idrætshal (2012-94157)
15. Redegørelse for det øvrige behov for idrætscapacitet i København (2012-71136)
16. Vinterbadning i havnebadene - og opfølgning på Flydende Foreningshus og badezoner (2012-97565)
17. Træningslokale på Bagsværd Rostadion (2012-105176)
18. Forsinket bevillingsansøgning vedr. restaurering af Thorvaldsens Museums lofter (2012-100891)
19. Finansiering af ubemandet adgang på kultur- og fritidsinstitutioner (2012-27911)
20. Røking i udvalg (2012-148995)
21. Forespørgsel til Kultur- og Fritidsborgmesteren om filmfond i København (2012-145035)
22. Medlemsforslag om standsning af støtte til Den runde firkant (2012-133133)
23. Medlemsforslag om § 18-midler til Voksenklubben Lavuk's aktiviteter (2012-144263)
24. Sydhavns Plads 15 - godkendelse af tillægskøbesum (FORTROLIG) (2012-125461)
25. Ophævelse af lejekontrakt om p-pladser (FORTROLIG) (2012-114297)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Mødet er åbnet. God aften.

Jeg har modtaget afbud fra Stig Ekman og Signe Færch, der begge er forhindret på grund af arbejde. Jeg har også modtaget afbud fra Susan Hedlund og Cecilia Lonning, der begge er forhindret på grund af ferie. Der er også lige indløbet et afbud fra Jaleh Tavakoli.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

Derudover skal jeg byde velkommen tilbage til Jakob Hougaard. Velkommen tilbage efter endt orlov, velkommen tilbage til BR.

=====

1. Godkendelse af dagsordenen

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er til mødet i aften udsendt en dagsorden med i alt 24 sager, hvoraf 2 sager skal behandles for lukkede døre. Derudover er der omdelt 1 sag til behandling uden for dagsordenen. Sagen vedrører røking i udvalg. Jeg skal foreslå, at sagen uden for dagsordenen behandles efter dagsordenens pkt. 19.

Så skal jeg anmode om, at der bliver lidt mere ro i salen.

Venstre har anmodet om, at deres medlemsforslag om standsning af støtten til den runde firkant, punkt 22, tages af dagsordenen.

Er der nogen, der har bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt.

Dagsordenen blev herefter godkendt.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Idet jeg er formand for Team Danmark, er jeg af BR-Sekretariatet vurderet inhabil i forhold til behandlingen af dagsordenens pkt. 17, træningslokale på Bagsværd Rostadion. Jeg vil derfor forlade salen under punktets behandling.

Som I ved, har vi en forespørgsel på dagsordenen for i aften. Jeg foreslår, at vi ligesom på mødet den 20. september i år tester de foreslåede taletidsregler for forespørgsler. Formålet med de foreslåede taletidsregler er, at vi skaber en mere dynamisk og levende debat, som det også kendes fra vores budgetdebatter.

Er der nogen, der har bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er det godkendt, at vi foretager en test af ændrede taletidsregler også på aftenens forespørgsel.

Jeg skal i øvrigt oplyse, at såfremt I ønsker et pas til Kulturatten, så kan I afhente et i BR-Sekretariatet. Der udleveres ét pas pr. medlem.

=====

2. Forlængelse af direktør Anne Skovbros konstitution i stillingen som administrerende direktør i Sundheds- og Omsorgsforvaltningen (2012-144166)

Indstilling om,

1. at direktør Anne Skovbros konstitution i stillingen som administrerende direktør i Sundheds- og Omsorgsforvaltningen forlænges, indtil endelig besættelse af stillingen har fundet sted.

(Økonomiudvalget)

(Økonomiudvalgets beslutning eftersendes)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Nu kan vi se, at Jaleh Tavakoli er dukket op alligevel, og så noterer vi, at der ikke er noget afbud.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

=====

3. Anlægsoversigt og Fast track - september 2012 (2012-124594)

Indstilling om,

1. at den ændrede periodisering af udvalgenes budgetter og de deraf følgende bevillingsmæssige ændringer i 2012 -2016 (bilag 5) godkendes.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg skal bemærke, at der til sagen er vedhæftet et rettet bilag 5, som erstatter det tidligere.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

4. Udmøntning af ledigt servicemåltal i 2012 (2012-125427)

Indstilling om,

1. at der via de bevillingsmæssige ændringer, som fremgår af bilag 1, omplaceres i alt 32,7 mio. kr. til serviceområdet hos Børne- og Ungdomsudvalget, Teknik- og Miljøudvalget samt Økonomiudvalget, og at det tilsvarende servicemåltal i 2012 tilvejebringes fra servicebufferpuljen under Økonomiudvalget.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

5. Handlingsplan for Grøn Mobilitet (2012-115738)

Indstilling om,

1. at Handlingsplan for Grøn Mobilitet vedtages med de i løsningsafsnittet nævnte tilpasninger,
2. at der som en del af Københavns Miljøregnskab laves en årlig opfølgning på handlingsplanens initiativer, samt
3. at der på handlingsplanens side 10 indskrives: Københavns Kommune arbejder aktivt med staten om at etablere en østlig omfartsvej.

(Økonomiudvalget og Teknik- og Miljøudvalget)

Iben Wiene Rathje (F): Grøn Mobilitet handler om at gøre det sundere og mere effektivt at bevæge sig rundt i byen. Vi vil gerne i SF melde herfra, at vi er rigtig glade for, at det grønne og det sunde og det effektive på den måde kan gå hånd i hånd. Vi er stolte over, at vi som et flertal herinde virkelig bakker op om, at det både skal være effektivt, billigt og sundt at komme rundt i byen. Det er rigtig godt, at vi får en plan for det, at vi skal fremme forholdene for cyklisterne, at vi skal fremme delebilismen og grøn transport som noget helt generelt, også eldrevne transportmidler. Det er bare nogle få af de rigtig gode ting i den her plan.

Desværre er der også et lille skår i glæden for os. Det er indstillingens 3. at-punkt. Det burde være klart for alle, at SF ikke er begejstret for at bruge i størrelsesordenen 25 mia. på en østlig omfartsvej, måske meget mere. En investering i mere biltrafik giver mere biltrafik. Derfor vil jeg gerne bede om delt afstemning, så vi først stemmer om 1. og 2. punkt samlet og derefter om 3. punkt separat.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

Så vil jeg gerne videreføre vores protokolbemærkning fra ØU om, at vi er imod en østlig omfartsvej.

Jakob Næsager (C): Nu skal vi behandle handlingsplanen om grøn mobilitet. Der er ikke meget mobilitet, så vi må godt nok håbe, den er grøn, for ellers er det en meget misvisende titel. Jeg vil lige fremhæve et par emner i handlingsplanen.

Det ene er, at det foreslås, at der skal laves letbaner på Frederikssundsvej. Vi har fået et konkret forslag om letbaner på Frederikssundsvej, og det vil forudsætte, at cykelstierne bliver fjernet, og det synes vi er en rigtig, rigtig dårlig ide. Derfor synes vi, at nogle af de konkrete forslag, som vel skulle fremme denne her grønne mobilitet, faktisk går i den stik modsatte retning. Vi vil gerne være med til at fremme cyklismen, og det er ikke muligt, hvis man laver en letbane på Frederikssundsvej, for det har vi fået oplyst forudsætter fjernelse af cykelstierne.

Den anden ting, der er nævnt deri, er citylogistik, at man skal have elladvogne eller elcykler til at transportere varerne rundt til Indre By. Vi mener ikke, det er en kommunal opgave at være transportør eller speditør i Indre By. Det er en privat opgave, det skal vi ikke skyde kommunale penge i. Derfor kan vi heller ikke støtte det forslag.

Endelig indeholder den her plan ligesom så mange andre planer her i København den præmis, at mens befolkningstallet i København stiger med 100.000, så skal antallet af bilister i København i samme periode falde med 20.000. Jeg kunne godt tænke mig at få en forklaring fra Socialdemokratiet eller Socialistisk Folkeparti på, hvordan man i alverden har en realistisk forventning om, at antallet af bilister i København falder med 20.000, samtidig med at der bliver 100.000 flere københavnere. For hver gang der flytter 5 personer til København, så skal der 1 bil ud. Altså hvor realistisk er det, og hvilke konkrete initiativer skal der tages, hvis man skal nå den målsætning? Vi mener ikke, det er realistisk, og vi synes ikke, at man skal vedtage de her handlingsplaner, hvis de er helt ude i det blå, og de ikke har en jordisk chance for at nå de mål, der er skitseret.

Vi kan derfor ikke støtte handlingsplanen for grøn mobilitet.

Vi har et ændringsforslag til selve indstillingen, og det går ud på, at de protokolbemærkninger, som de enkelte partier har fremsat eller vil fremsætte, bliver trykt op i selve planen, så de personer, der måtte læse handleplanen, kan se afspejlingen af den nuancerede debat her i salen. Derfor vil vi gerne genfremsætte vores ændringsforslag fra Teknik- og Miljøudvalget.

Derudover vil vi også gerne videreføre den protokolbemærkning, som vi har fremsat i Teknik- og Miljøudvalget, og den går på betænelighederne ved fremkommeligheden i København, hvis man realiserer planen. Et af forslagene i planen er, at man skal lave strøggader i flere af byens fordelingsgader. Hvis man lukker Amagerbrogade, Østerbrogade, Jernbane Allé, Borghjergvej, og sådan kunne man fortsætte, så nedsætter det mobiliteten i København, og så bliver det netop ikke en grøn mobilitet; så bliver det grøn stilstand, og det er vi imod.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg skal beklage, at den ansvarlige borgmester for den sag, vi nu behandler, ikke er til stede i salen, og anmoder om, at når borgmestre har sager på i salen, så skal de altså gerne være til stede, da der er stor politisk interesse for sagen, og man gerne skulle kunne få besvarelser af den ansvarlige borgmester. Jeg håber, vedkommende borgmester snart kommer frem, så vi kan få forhandlet den her sag i aften. Er der udsigt til det? (*Afbrydelser*). Man kan jo ikke få en sag udsat, da vi har godkendt dagsordenen. Man begærer sager udsat ved mødets start.

Jeg kan godt forstå det, hvis der i salen er en vis irritation over, at man ikke kan få behandlet sagen på ordentlig vis. Jeg går ud fra, at forvaltningen, som er til stede heroppe, sørger for, at den ansvarlige borgmester kommer frem til salen, så vi kan behandle sagen. Er der udsigt til det? spørger jeg igen. Er der nogen, der ved, om vi har udsigt til, at vi får den ansvarlige borgmester frem? (*Afbrydelser*). Er der nogen, der kan svare på, om den ansvarlige borgmester snart kommer frem til salen? Det

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

må være muligt med de kommunikationsredskaber, vi har, at i hvert fald forvaltningen kan give et svar fra logen. (*Afbrydelser*). Det vil jeg meget nødig.

Er der nogen fra teknik- og miljøforvaltningen, der er i stand til at give et svar på, om borgmesteren kommer frem til salen til behandling af sagen? Det er ikke kun denne sag, men det er også de næste sager, vi har på dagsordenen, som er teknik- og miljøforvaltningens sager. Muligheden er jo, at vi går direkte til at udvalghenviser både denne sag og de næste sager, hvis borgmesteren ikke er her. Det er jo den løsning, vi kan bruge. Jeg giver en sidste chance for, at vi kan få et svar på, om vi kan behandle sagen på tilfredsstillende vis for Borgerrepræsentationen.

BR-Sekretariatet mener nu, at vi, hvis der er enighed om det i salen, kan rykke punktet til senere på dagsordenen, sådan at vi får den ansvarlige borgmester frem. Er der enighed om, at vi skubber behandlingen af punkt 5 til senere, når borgmesteren er kommet? (*Ophold*). Det gør vi, og det gælder så også punkt 6, 7 og 8, der også er TMF-sager.

Under behandlingen af dagsordenens punkt 5 besluttede en enig Borgerrepræsentation at udsætte behandlingen af dagsordenens punkt 5-8, indtil teknik og miljøborgmesteren kom til stede på mødet. Punkt 5-8 blev behandlet umiddelbart efter punkt 9.

=====

9. Ungestrategi 2013-15 (2011-145351)

Indstilling om,

1. at Københavns Kommunes strategi for unge "Ungestrategi 2013-15 – Uddannelse og beskæftigelse til unge københavnere" jf. (bilag 1) godkendes, samt
2. at opfølgning på ungestrategien sker halvårligt til Økonomiudvalget.

Det bemærkes, at det udelukkende er en fælles strategi, der behandles og forudsætter derudover, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Børne- og Ungdomsudvalgets, Socialudvalget, Sundheds- og Omsorgsudvalget, Kultur- og Fritidsudvalgets og Beskæftigelses- og Integrationsudvalgets budgetramme.

(Børne- og Ungdomsudvalget, Socialudvalget, Sundheds- og Omsorgsudvalget, Kultur- og Fritidsudvalget og Beskæftigelses- og Integrationsudvalget)

Dette dagsordenspunkt blev behandlet før punkt 5-8.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver vi ordet til Sofie K. Led, værsgo.

Sofie K. Led (A): Tak for det. Så behøver jeg måske ikke lige skynde mig i dag i hvert fald.

Jeg vil godt starte med at sige, at det er dejligt, at vi endelig har fået fokus på en fælles tværførvaltningsungestrategi, og vores helt centrale mål med det er selvfølgelig at få flere unge til at gennemføre en ungdomsuddannelse.

Vi ved, at det er en rigtig stor udfordring at få de sidste med, og vi skal have, at flere begynder, vi skal også have, at flere holder fast i deres ungdomsuddannelse, dvs. at de skal vælge rigtigt første gang. Det kræver, at vi styrker vores ungdomsuddannelsesvejledning og giver de unge et mere varieret og mere detaljeret kvalificeret indblik i, hvilke muligheder de har, hvad de kan vælge, så vi ikke kun kan byde på gymnasiet.

Herudover er det vigtigt, at vi får nogle flere af de unge ind i vores såkaldte nye klubfællesskaber, som kan være en samlet indgang til de tilbud, der er for unge i vores kommune, at pædagogerne i de her klubber får fokus på de aktiviteter, som har mulighed for at styrke de unge, og som har mulighed for at være attraktive i forhold til at få unge ind fra gaden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

Herudover synes jeg, det er meget, meget vigtigt, at vi styrker de unges generelle kompetencer, og det handler selvfølgelig om at styrke deres læsekompetencer i særdeleshed, fordi vi ved, det er noget af det rigtig, rigtig afgørende for, om de kan orientere sig i uddannelsesmiljøet efterfølgende.

Det gør vi ved at give dem flere dansktimer, at øge vores undervisningsdifferentiering, så flere har mulighed for at følge med på deres niveau, men også med forsøg med lektier i skoletiden, sådan så vi har mulighed for at bryde negativ social arv.

Og så tror jeg, at jeg vil give ordet videre.

Peter Thiele (F): Da vi lancerede ungestrategien i Københavns Kommune, var det med store armbevægelser og tårnhøje ambitioner. Det er jo dejligt at være i en kommune og være valgt ind i Borgerrepræsentationen, hvor man repræsenterer mange unge vælgere og mange unge borgere. Så derfor var de store armbevægelser og de store ambitioner helt på plads. Der er et behov for meget udvikling, for nye initiativer til at få sikret, at unge tager sig en uddannelse, at de får et godt og meningsfuldt liv i vores by, og at der er færre, der kommer i problemer.

Derfor har vi lavet en del konkrete tiltag, senest med budgettet, hvor det nok største og dyreste handler om klubberne og om at styrke klubindsatsen, sådan så er der en god klub til at tage imod de unge, inden vi prøver at lave brandslukning, når det er for sent. Det er jeg rigtig stolt af.

Der, hvor jeg synes, at vi mangler en lille smule, handler det om den brede ungeindsats, om at løfte København for alle byens unge. Da jeg læste om ungestrategien første gang, var det faktisk ikke på en dagsorden, men i gratisavisen MetroExpress. De havde snakket med en del unge i København og hørt dem om, hvad de så for udfordringer i byen, hvad de ønskede sig for en ungestrategi og for et arbejde med unge. Det var desværre, var jeg lige ved at sige, ikke særlig mange af de tiltag, som vi er kommet frem med. Jeg tror desværre, det handler lidt om, at man har en kommunal logik, hvor det jo så handler om de kommunale opgaver, der skal løses. For de unge handlede det lidt mere om musiklivet, om parkerne og om at deltage i byen.

Det fokus håber jeg, vi kan fortsætte med at have, også efter, at vi i dag vedtager den her ungestrategi. Jeg håber, vi kan fortsætte med fokus på, hvordan vi får flere unge til at vælge en uddannelse, altså den mere hardcore del af ungestrategien. Men jeg håber også, at vi kan fortsætte med at brede ungeindsatsen ud, sådan så det ikke kun handler om de unge, der måske er kriminalitetstruede, eller som har problemer, men også de hverdagsunge, som sådan set bare vil have en by, der er fed at bo i, hvor der er gode tilbud.

Rikke Lauritzen (Ø): I Strukturudvalget sidder vi lige i øjeblikket og arbejder med rigtig mange ting. Men en af de ting, vi har snakket om, er, hvordan man fremover kan arbejde med de her tværgående politikker. Jeg er i hvert fald af den overbevisning, at vi alt, alt for mange gange har vedtaget en masse strategier, en masse politikker, som involverer flere forvaltninger, og at det ender med, at der ikke rigtig er nogen, der har ejerskab til dem. Det er rigtig ærgerligt, fordi det jo som regel ikke er, fordi det er uvigtige ting, vi beskæftiger os med, men tværtimod ting, som ville have godt af, at der var nogle, der tog sig af dem.

Så det, vi sidder og snakker om, er, hvordan man kan få de her tværgående politikker forankret politisk, hvordan vi kan få det givet politisk ejerskab.

Lige præcis med den her ungestrategi tror jeg godt, jeg kunne have tænkt mig, at vi rent faktisk havde bestræbt os på det, og jeg håber også, at man en anden gang måske har lært af det her, at det, at man i en budgetaftale aftaler, at nu skal man have den og den politik eller den og den strategi, og derefter lader det være op til embedsværket i de enkelte forvaltninger at udarbejde den her strategi, for så først bagefter at få det politiske niveau ind, måske ikke lige er verdens bedste idé.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

For mig at se kan det kun betyde, at en politik i bedste fald bliver politisk neutral og i værste fald måske endda bliver tam eller spilder tid. Fordi hvis man kører den her ungestrategi igennem ikkete-sten, så tror jeg, man vil opdage, hvor lidt politisk der egentlig er i den.

Derfor havde jeg også gerne set, at vi først politisk, gerne på partiniveau, sådan så det ikke igen blev udvalgs- eller forvaltningsopdelt, diskuterede, hvad er det egentlig, vi gerne vil for de københavnske unge, og derfor kunne man så udmønte det på forvaltningsniveau eller udvalgsniveau. Det tror jeg havde resulteret i en måske lidt mere vidtgående politik, eller i hvert fald havde det været politisk besluttet, at man ikke skulle have noget, som nogen kunne være uenig i.

På mit eget område, Børne- og Ungdomsudvalget, har vi jo så samtidig siddet med en ungekommission, som er kommet med sine egne anbefalinger. Det er sådan set ikke, fordi de adskiller sig så meget fra de visioner, man har i den her strategi, men det virker alligevel lidt underligt at køre med to forløb på én gang. Jeg skal ikke kunne sige, om det simpelt hen har været intentionen hos de partier, der har besluttet denne her strategi i budgettet for 2012, må det være, der var jeg af gode grunde ikke med. Men i hvert fald synes jeg, at det måske godt kunne gøres en lille smule smartere.

Det skal samtidig ikke være en kritik af embedsfolkene i København, fordi de fik et opdrag ud fra, hvad man politisk havde besluttet i budgettet, og det opdrag har de levet fint op til med strategien.

Men jeg er lidt bange for, at den her strategi måske vil lide samme skæbne som de utallige andre politikker og strategier, vi har lavet igennem årene, og det synes jeg er rigtig, rigtig ærgerligt, fordi det er et supervigtigt område, og det er et område, som har savnet politisk opmærksomhed i voldsomt mange år, og der er nogle udfordringer, som vi skal have løst.

Det betyder dog ikke, at vi stemmer imod, selvfølgelig gør vi ikke det, fordi vi er ikke uenige i, at 95 pct. skal have en ungdomsuddannelse, eller at flere unge skal have en kompetencegivende uddannelse, eller at ungdomsledigheden skal reduceres, så flere unge er aktive i klubber, foreninger og får et fritidsjob og derigennem rustes til at tage en uddannelse. Jeg tror, man skal lede rigtig lang tid, hvis man skal finde nogen, der er uenig i de målsætninger. Det er sådan set fint nok.

Til sidst skal jeg lige genfremsætte Enhedslistens ændringsforslag fra Beskæftigelses- og Integrationsudvalget. Det blev godt nok enstemmigt vedtaget dernede, men fordi det er en tværgående strategi, så skal det også fremsættes her i Borgerrepræsentationen. Så hermed.

Borgmester Anna Mee Allerslev: Jeg er rigtig glad for, at vi nu vedtager den her ungestrategi, som har været længe undervejs, og som bygger på et meget gennearbejdet, meget analyseret arbejde i forhold til, hvad det er der er fordele, og hvad det er der er udfordringer og ulemper ved vores nuværende system.

Jeg er fuldstændig enig med Enhedslistens ordfører, Rikke Lauritzen, i, at det her punkt har manglet fokus, og at der er rigtig mange steder, hvor vi med fordel kan gøre det meget, meget bedre i forhold til samarbejde og synergier på netop ungeområdet.

Selv om det længe har været en ambitiøs national målsætning, at vi skal have 95 pct. i København, der tager en ungdomsuddannelse, så må vi jo indrømme, at der er langt igen, overhovedet ikke kun på grund af vores egen indsats, fordi de unge klarer sig faktisk bedre end dem, der kommer til København. Men vi er jo glade for, at vi er en by, hvor mange unge gerne vil komme, og derfor skal vi selvfølgelig også være gode til at sørge for, at de unge får en ungdomsuddannelse.

Jeg er også rigtig glad for, at vi har taget med i strategien, at ungdomsuddannelse og kompetencer er gode, men at de selvfølgelig også skal bruges til at sørge for, at de unge får et job. Lige nu er vi i den heldige situation, at vi faktisk er allerbedst i forhold til sammenlignelige kommuner, når vi kigger på ungdomsarbejdsløsheden. I modsætning til resten af landet er ungdomsarbejdsløsheden i København ikke steget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

Men jeg synes, vi skal holde fast ved det ambitionsniveau, der er, at 10 pct. flere skal have et job af de unge under 30, vi har. Fordi det er vigtigt, at vi sørger for at have fokus på lige netop den unge generation i forhold til, at vi ikke må miste den på gulvet.

Jeg beklager selvfølgelig, hvis der er nogen af Borgerrepræsentationens medlemmer, der synes, processen kunne have været bedre. Jeg synes, det har været en rigtig god proces i forhold til, at der er et meget omfattende analysearbejde, og der har været en meget omfattende inddragelse på borgmesterniveau. Men jeg tager selvfølgelig til efterretning, at den inddragelse skal være lige så god i forhold til alle partiernes medlemmer, i forhold til alle borgerrepræsentanter, fordi det er enormt vigtigt, at vi alle sammen har fokus på det her område.

Jeg synes, vi skal bruge den anledning til at glæde os over, at vi har fået en god og ambitiøs ungestrategi, vi har fået en fælles ungestrategi, og vi kan bruge det næste til at sikre, at der er en god politisk proces om at få nogle ambitiøse forslag, der sørger for, at vi kommer i mål til næste års budgetforhandlinger, og det glæder jeg mig rigtig meget til.

Så tak til alle de dygtige medarbejdere, der har brugt rigtig mange timer på at lave den her rigtig flotte strategi, og tak selvfølgelig også til mine politiske kolleger, som har bidraget til, at vi har sat overliggeren højt, og at vi har sat den sammen.

Carl Christian Ebbesen (O): Det er jo altid godt, når man ikke har andre løsninger, så at sætte sig ned og sige, nå, nu må vi have en strategi for, hvordan vi løser det, vi ikke selv kan finde ud af at løse.

Man kan sige, at intentionerne har været gode i forhold til det arbejde, der er sat i gang her. Men når jeg alligevel tager ordet, så er det for at sige, at vi har sådan en tendens til at sige, at bare folk får sig en uddannelse og helst så lang som muligt, så har vi løst alle problemer. Men vi må konstatere, at vi i hvert fald er i en tid, hvor det ikke holder vand. Arbejdsløsheden bliver kun større blandt akademikere, fordi vi simpelt hen producerer flere akademikere, end der bliver skabt jobs inden for det område i fremtiden. Så man kan sige, at det var måske i virkeligheden bedre, at folk bare gik ud og tog et arbejde.

Det er jo også meget sjovt, at hvis man i virkeligheden kigger lidt på, hvordan arbejdsløsheden er fordelt, så kan man jo se, at for dem, der ikke har en uddannelse, er der en fin cirkel på side 5, der netop viser, at ca. 4 pct. af dem er selvforsørgende, og at ca. 4 pct. er på kontanthjælp, og resten er faktisk i job. Altså den store gruppe er i job, selv om de ikke har nogen uddannelse, hvorimod på akademikerområdet ser vi, at det er meget, meget svært at komme ind på arbejdsmarkedet.

Når jeg siger det her, så er det bare for at minde os selv om, at uddannelse ikke nødvendigvis altid bare er vejen frem. Det handler i virkeligheden om, at der bliver skabt de jobs, som vores unge mennesker skal besætte.

Men altså alt i alt er det altid godt at få diskuteret det. Det er heldigvis også en bred vifte, det er stort set alle forvaltninger, vi har stort set dem alle sammen med.

Men jeg vil gerne tilbage til, at i forhold til det her med at få en videregående uddannelse er grundfundamentet vores folkeskole. Jeg tror stadig, at hele hovedopgaven ligger i vores folkeskole, at vi ikke kan have en situation, hvor stadig væk en fjerdedel med udenlandsk baggrund ikke får sig lært tilstrækkeligt dansk til at kunne få sig en videregående uddannelse. Og det er her, den helt store opgave er, og hvis ikke vi får løst det problem, så kan man i hvert fald glemme alt om en 95 pct.s målsætning i forhold til de unge og uddannelse.

Dansk Folkeparti vil i forhold til uddannelse og beskæftigelse presse på for, at det primært er i folkeskolen, man skal tage fat og få løst opgaven med at sikre, at børn kan læse og skrive, når de går ud af folkeskolen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

Anette Holst Christensen (A): Så kan jeg tage fat, hvor den tidligere taler standsede, nemlig ved de videregående uddannelser. Det viser sig jo faktisk, at i enormt mange af de små og mellemstore virksomheder er der faktisk et stort et vækstpotentiale, hvis vi kan få sat de ledige akademikere sammen med de grupper. Det vil jeg i hvert fald foreslå bliver en del af, en udløber af ungestrategien, at vi får sat det på skinner.

En anden ting er, at København er en ung by, og det er vi som socialdemokrater rigtig glade for og håber også, at vores politiske kolleger er glade for det, ikke mindst oven på sidste BR-møde. At København er en ung by, åbner også for, at perspektivet for at tilføre arbejdsmarkedet kvalificeret arbejdskraft og dermed forøget indtjening og grundlag for københavnske borgeres velfærd, ja, gøre København til en rig by også økonomisk til gavn for københavnerne og for den sags skyld også for resten af samfundet, er til stede.

Det positive spilover af et nyt job i København, det ved vi jo, giver effekt i resten af landet. At København er en ung by, skyldes jo, at vi er en uddannelsesby med mange tilflyttere. Vi er også en by med mangfoldige borgere, og det betyder internationalt udsyn, og det betyder også f.eks. sprogkapacitet og mange forskelligartede kompetencer.

Vi er også en by med sociale problemer. Det betyder, at rigdommen hurtigt kan få ben at gå på, hvis vi ikke handler klogt. På beskæftigelsesområdet deler vi borgerne i to. De, der er parate til job og uddannelse, skal sådan set af sted med det samme, de skal i gang med det samme. De, der ikke er parate til job og uddannelse, skal have en indsats af den samme person. Skal vi leve op til 2020-planens mål om, at 95 pct. af en ungdomsårgang får en ungdomsuddannelse, og at 60 pct. får en videregående uddannelse, er det vigtigt, at vi skelner og målretter mellem grupperne.

Det er også vigtigt, at vi får gang ikke kun i en beskæftigelsesindsats, men også i en samlet erhvervsindsats, hvor brancher og virksomheder indgår, med henvisning til den tidligere omtale af det store vækstpotentiale, der er i små og mellemstore virksomheder, f.eks. ved, at man kan tilføre akademisk arbejdskraft.

Ungestrategien begynder i virkeligheden, og her kan jeg så trumfe den tidligere taler, i sundhedsplejen. Indsatsen i daginstitutionerne med at bygge det gode samarbejde med forældrene op, bibringe børnene de altafgørende sociale kompetencer, fortsætte i skolen og tilsætte de lige så afgørende faglige kompetencer er nogle af de vigtigste fødelinjer til en succesfuld ungestrategi og til den aktive, demokratiske, livsduelige og veluddannede borger, som omtales i rapporten. Ikke for at undergrave ungestrategien for at nævne fødelinjerne, men blot for at pointere, hvordan fødekæden hænger sammen. Får vi ikke gjort op med de sociale hindringer, der kan være for folk for at komme videre i et godt ungdomsliv, så kan vi lave ungestrategier herfra og til evigheden, men det vil ikke rigtig have nogen effekt.

Socialdemokraterne er ganske som Enhedslistens ordfører meget glade for koordinationen og samarbejdet, og vi ser også perspektiver i det strukturreformsarbejde, som pågår for tiden. Vi glæder os i det hele taget over den samlede indsats og glæder os over, at der er et samlet BR, der står bag ungestrategien, fordi det borger jo for, at vi mellem de forskellige udvalg kan arbejde videre på at få det her til at køre på skinner, ikke mindst i en arbejdsløshedstid, sådan at vi ikke spilder så meget som én københavners liv. Det må jo være den overordnede målsætning.

Et enkelt hjertesuk, som man kan tage videre i de handleplaner, der bliver lavet i de forskellige forvaltninger, er, at der bliver sat fokus på og pointeret, f.eks. at man inddeler og ser på folk målrettet i aldersgrupper, men også går ind og ser på, hvilke problemer der eventuelt kan være for de forskellige etniske grupper. Jeg ville ønske, at man også gik ind og så på, om der er holdningsforskelle og særlige problemer, der rammer de to køn. Vi ved af erfaring fra Beskæftigelses- og Integrationsudvalgets arbejde, at der er ret store forskelle på uddannelsesfrekvensen, på de holdninger, der grupperer sig mellem piger og drenge, mellem mænd og kvinder. Derfor synes jeg, det er en meget vigtig dimension at få med, og det håber jeg, at man vil tage med i det videre udvalgsarbejde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

Klaus Mygind (F): Jeg vil også tilslutte mig koret, der siger, at ungestrategien er en vigtig beskrivelse. Der er rigtig mange ideer, der er rigtig mange udfordringer. Vi har påpeget, at vi så også har en fælles opgave med at finde finansiering til de vigtigste aktiviteter de kommende år, så vi kan løfte denne her opgave.

Der er rigtig stærke udmeldinger på det her område. 95 pct.s kravet er helt klart, men f.eks. også en udmelding, der hed, at der er ingen unge, der skal ind i aktiveringssystemet; de skal i uddannelse i stedet for. Det er også en debat, der er, og det vil også kræve rigtig meget, hvis vi kan nå så langt.

Til Carl Christian Ebbesens diskussion om folkeskolen: Selvfølgelig er folkeskolen helt afgørende, men det er også et afgørende billede, at antallet af ufaglærte jobs i København de kommende år med stor sikkerhed vil falde, og at der bliver mangel på faglært arbejdskraft også de kommende år. Så derfor er det også et krav og en meget vigtig ting, at få løftet fra ufaglært til faglært.

Endelig vil jeg sige, at det er rigtigt, som Rikke Lauritzen siger, at ejerskabet er vigtigt, og i den forbindelse også hele vores strukturarbejde. Koordinering er vigtig, og derfor vil vi i SF også videreføre protokolbemærkningen fra Beskæftigelses- og Integrationsudvalget om, at der skal sikres snitflader, der skal sikres koordinering, og der er en helt særlig opgave inden for de 18-25-årige med at få afklaret, hvem der har ansvaret for hvad forvaltningsmæssigt. Så derfor viderefører vi protokollen.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet i 2. runde til Rikke Lauritzen, værsgo.

Rikke Lauritzen (Ø): Det er bare lige en kort bemærkning til Anette Holst, fordi Anette Holst nævnte, at 95 pct.s-målsætningen er en del af regeringens 2020-plan. Det var også en del af den tidligere regerings 2015-plan. I deres optik skulle 95 pct.s-målsætningen være nået i 2015. Det kan vi også godt nå endnu, der er 2 år. Men derudover har 95 pct.s-målsætningen faktisk været en del af skiftende regeringsplaner for skiftende ungdomsgenerationer helt tilbage, siden undervisningsministeren hed Ole Vig Jensen i 1993. Og efter hurtig regning i mit hoved er det ca. 6 undervisningsministre siden, men det kan da være, at vi når der er en dag.

Carl Christian Ebbesen (O): Nu fik jeg desværre ikke hørt, om Enhedslisten ville genfremsætte deres ændringsforslag. Men der har jeg så bare et spørgsmål til selve ændringsforslaget, som jeg forstår handler om, at nyuddannede akademikere skal på kursus. Altså jeg har det bare sådan: Har man ikke som uddannet akademiker gået nok i skole? Altså vi er oppe og tale om 17, 18 måske 19 år, man har siddet på skolebænken. Hvad er det, der gør, at Enhedslisten mener, at lige præcis et lille, kort kursus på 4-6 uger er det, der gør den store forskel i forhold til at få et arbejde?

Altså jeg vil gerne tilbage igen til, at succesraten for, om det går godt i samfundet, for, om unge ikke kommer ud i kriminalitet, for, at vi i det hele taget ikke får alle de her problemer med mangel på praktikpladser og alt muligt andet ditten og datten, er i virkeligheden, at der bliver skabt nogle regulære jobs.

Jeg ved godt, at det ikke er en opgave alene for Københavns Kommune, men jeg tror, det er vigtigt, at vi har fokus på, at job bliver skabt, samtidig med at vi har en folkeskole, der fungerer, og det er bare for at understrege meget firkantet, hvor det er, at Dansk Folkepartis prioriteringer er i forhold til sådan en ungestrategi.

Det er også til Klaus Mygind, der er oppe og sige, at alt tyder på, at i fremtiden er det faglærte, der bliver efterspørgsel efter. Ja, hvis væksten kommer, ja, hvis Danmarks konkurrenceevne bliver forbedret. Det her med at tro, at tingene kommer af sig selv, det gør de altså ikke nødvendigvis. Så jeg siger bare, hvordan tingene ser ud lige her og nu, og der kan vi bare konstatere, at selv vores allermost veluddannede i det her land, allerallermost veluddannede, dem, vi har brugt allerfleste penge på rent

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

uddannelsesmæssigt, er dem, der står ikke og kan få jobs i dag, hvorimod de ufaglærte tilsyneladende klarer sig bedre.

Så det, jeg bare prøver på at sige, er, at vi er nødt til at tænke længere end til, at det her bare handler om uddannelse og uddannelse og uddannelse. Det handler i virkeligheden om, at vi også skal ud og sørge for, at der rent faktisk er nogle virksomheder og nogle arbejdspladser, der bliver skabt i fremtiden.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): En kort bemærkning til Rikke Lauritzen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Rikke Lauritzen (Ø): – Som godt vil forsøge i hvert fald at prøve at give Carl Christian Ebbesen et svar. Jeg sidder jo ikke i Beskæftigelses- og Integrationsudvalget, og vores ordfører er desværre ikke til stede i dag, så hun kan svare på, hvorfor hun har fremsat det her ændringsforslag. I virkeligheden kunne det være, at Carl Christian Ebbesen ved det bedre end jeg, fordi han har trods alt siddet og forhåbentlig hørt efter de diskussioner, man havde i udvalget, og så selv stemt for.

Jeg kan give et eksempel i forhold til mig selv, fordi jeg er en af de famøse akademikere, endda den værste af slagsen, nemlig en cand.mag., som stort set ikke rigtig har nogen kompetencer, når man kommer ud. Under min uddannelse fik jeg tudet ørerne fulde med, at det var fint nok at prøve at uddanne sig til at være gymnasielærer, fordi de gik snart på pension. Den samme generation af gymnasielærere er ikke gået på pension endnu, og jeg skal love at sige, at det er alligevel trods alt nogle år siden jeg blev færdig. Men når man så var færdig, så gjorde det sådan set ikke så meget, at man så kunne lave en arbejdsmarkedsrettet uddannelse, kursus, whatever. Jeg kunne forestille mig, at det muligvis er derfor.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): En kort bemærkning til Anette Holst Christensen, værsgo.

(Kort bemærkning).

Anette Holst Christensen (A): – Der bare har en kort bemærkning til Dansk Folkepartis ordfører. Jeg kan desværre ikke finde det i rapporten så hurtigt, det kan jo være uddannelsesniveaue, der kniber, men så vidt jeg har læst den, er det de faglærte, der har lettest ved at få arbejde, altså ufaglærte er faktisk en gruppe, der har det rimelig svært. Derfor er det jo enormt vigtigt, at vi får sat ind uddannelsesmæssigt lige i forhold til den gruppe.

Vi må formode, at i forhold til akademikere er det mere et spørgsmål om at få matchet folk til de arbejdspladser og til de f.eks. små virksomheder, som ikke har nogen akademikere endnu, men som faktisk ville kunne opleve et vækstpotentiale blive realiseret, hvis de fik en akademiker ansat.

Og til Enhedslistens ordfører: Jamen der er ikke nogen modstrid mellem at sige, at 95 pct.s-niveaue hører til i 2020-planen, og at sige, at den har hørt til i andre planer også.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Det var til Anette Holst Christensen, den socialdemokratiske ordfører.

Altså jeg vil bare bekræfte, at vi måske slet ikke er så uenige. Dette her handler om, at det tilsyneladende er de nyuddannede akademikere, som har grundlæggende svært ved at finde ind på arbejdsmarkedet. Det kan da godt ske, der ligger et potentiale i, at man kan udnytte dem bedre, det er jeg ikke i tvivl om. Men mængden af akademikere, som bliver færdiguddannet her i de kommende år, er meget voksende. Det kan man jo synes er rigtig, rigtig godt. Jeg siger bare, at det ville også være dejligt, hvis der så var nogle jobs derude, og det, jeg kan konstatere, er, at der ikke bliver skabt jobs i samme hast, som vi uddanner flere og flere akademikere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

Derfor er fokus, som jeg også hørte, vi var enige om, måske i det hele taget på det med at være faglært, mere på håndens arbejde og den slags jobs, som der også er brug for i fremtiden.

Enhedslisten genfremsatte deres ændringsforslag fra udvalgsbehandlingen:

"Der foreslås, at følgende ændring tilføjes ungestrategien:

"Brug af målrettede, korte uddannelseskurser, der giver konkrete arbejdsmarkedsrettede redskaber, skrives ind i afsnittet om nyuddannede akademikere."

Ændringsforslaget blev vedtaget med 45 stemmer imod 6.

For stemte: A, B, F, O, V, Ø, Signe Goldmann (løsgænger) og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Imod stemte: C og I.

Den således ændrede indstilling blev herefter godkendt uden afstemning.

Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti videreførte deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Socialdemokraterne og SF ser forslaget til ungestrategi som et positivt tiltag, der vil stille unge i København meget bedre i fremtiden. Ungestrategien vil stille store krav til koordineringen og samarbejdet mellem alle de parter, der er involveret i arbejdet. Derfor opfordrer SF til, at der også bliver sat fokus på at udvikle arbejdets organisering med klar arbejds- og ansvarsdeling, tydelige snitflader, veldefinerede projekter og effektiv kommunikation mellem aktørerne, så man ikke overlapper hinanden. Særligt indenfor de 18-25-årige er der brug for klarlægning af, hvem der gør hvad. Her har forvaltningerne en stor udfordring."

Enhedslisten videreførte deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen, som Det Radikale Venstre tilsluttede sig:

"Enhedslisten er imod nytteaktivering og skeptisk overfor ideen om kontanthjælpsjob. Vi tager derfor forbehold for begge disse elementer i strategien."

Venstre videreførte deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"V er bekymrede for, om der er økonomi og/eller en økonomisk plan til at realisere visionen i ungestrategi 2013-2015."

5. Handlingsplan for Grøn Mobilitet (2012-115738)

Indstilling om,

1. at Handlingsplan for Grøn Mobilitet vedtages med de i løsningsafsnittet nævnte tilpasninger,
2. at der som en del af Københavns Miljøregnskab laves en årlig opfølgning på handlingsplanens initiativer, samt
3. at der på handlingsplanens side 10 indskrives: Københavns Kommune arbejder aktivt med staten om at etablere en østlig omfartsvej.
(Økonomiudvalget og Teknik- og Miljøudvalget)

Punkt 5-8 blev behandlet efter punkt 9.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så går vi tilbage til dagsordenens punkt 5, for nu har vi fået borgmesteren for Teknik og Miljø til stede. Her er det, at SF ønsker delt afstemning, sådan at vi stem-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

mer under ét om at-punkterne 1 og 2 samt om at-punkt 3 for sig selv. Og så har jeg noteret, at Det Konservative Folkeparti ønsker at genfremsætte sit ændringsforslag, der blev behandlet i TMU, og at videreføre sin protokolbemærkning.

Jakob Næsager (C): Jeg skal skåne jer for mine guldkorn, dem har jeg jo fremført én gang, men nu hvor borgmesteren er til stede, så har jeg et spørgsmål til borgmesteren og for så vidt også til Socialdemokraterne.

I selve planen her er det lagt til grund, at procenten af trafik, som foregår i bil, skal falde fra 33 pct. til 25 pct. Det kan lyde lidt teknisk, men rent faktisk ligger der det i det, at antallet af biler skal begrænses med 20.000, samtidig med at indbyggertallet i København stiger med 100.000. Hvordan i alverden vil I få det til at lykkes? Det betyder jo, at for hver gang der er 5 personer, der flytter til København, så skal vi have 1 bil til at forsvinde.

Altså det kan godt ske, at I kan trylle, men jeg kunne faktisk godt tænke mig at høre, hvordan og hvorledes det rent praktisk kunne lade sig gøre, for ellers holder forudsætningerne i denne her plan ikke vand, forudsætningerne i klimaplanen holder heller ikke vand, forudsætningerne i jeres trafikprognoser holder heller ikke vand. Så jeg kunne rigtig godt tænke mig at vide, hvordan vi får de her 20.000 biler til at forsvinde, samtidig med at indbyggertallet stiger med 100.000. Jeg er lige ved at revne af spænding for at høre svaret.

Bo Normander (B): Er borgmesteren til stede? Ja, så kan jeg godt starte.

Jeg vil sige på Det Radikale Venstres vegne, at vi også er glade for denne her handlingsplan. Grøn mobilitet handler om at gøre det nemmere og sundere at bevæge sig rundt i byen. Grøn mobilitet handler også om metro, letbaner, bedre busser, bedre S-tog og tog. Det handler om cykler og fodgængere osv.

I modsætning til Jakob Næsager har jeg den holdning, at grøn mobilitet også handler om høj mobilitet, at det netop er gennem denne her grønne mobilitet vi sikrer, at vi kan bevæge os hurtigt rundt i byen. Det er en måde, så vi i en tætbeholdt storby som København kan komme hurtigere omkring.

En bil er jo selvfølgelig en god ting, især hvis man bor i Slagelse eller i Næstved. Men i København, i en moderne storby, er der visse problemer med bilen. Det er meget godt illustreret på side 15 i vores handlingsplan, hvor man kan se, hvor meget plads de forskellige transportmidler tager op. F.eks. kan man få 10 gange så mange mennesker igennem en cykelbane som igennem en vejbane. Det er jo lidt det, der er problemet, at det er rart at have en bil, men den fylder også meget i byrummet og gaderummet og kan ikke transportere særlig mange mennesker igennem.

Derfor er det også sådan, at vi spilder anslået 130.000 timer hver dag på at holde i kø ind til København, og det er anslået, at det koster 6-8 mia. kr. om året i tabt fortjeneste.

Så det er nogle af de ting, der sådan set peger på, at det er vigtigt med en grøn mobilitetshandlingsplan. Det er netop for at få lavet nogle trafiksystemer, som er hurtige og effektive og kan få transporteret mange mennesker rundt på et forholdsvis lille areal, som vi jo har her i København. Teknik- og miljøforvaltningen har skønnet, at omkring 25 pct. af det areal, vi har i København, bliver anvendt til trafik, til infrastruktur, til veje osv. Det vil sige, at det faktisk er en fjerdedel af vores by, som bliver brugt til veje og parkeringspladser osv., og det er jo temmelig meget. Jeg mener, at meget af det vejareal måske kunne bruges til bedre ting, til at bygge huse eller til andre ting. Så det gælder om at have en effektiv transport, der ikke fylder meget, og som kan transportere mange mennesker rundt.

Et af de eksempler, der er på det, er Nørrebrogade, hvor vi har fremmet cyklisme og busser osv., og på den måde har vi fået en højere mobilitet samlet set på Nørrebrogade. Der er ifølge teknik- og miljøforvaltningen 15 pct. mere trafik på Nørrebrogade. På samme måde kan vi også forbedre forholdene på Amagerbrogade og lave nogle ting der.

Det var det, jeg skulle sige nu.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

Signe Goldmann (U): Hvis man tager et blik ned i miljøregnskabet for Københavns Kommune, så ser man, at der er to steder, hvor vi boner rigtig negativt ud; ellers ser det faktisk rimelig positivt ud. Men der er to steder, hvor vi boner rigtig negativt ud, og det er på støj, og det er på luftforurening.

Hvis vi skal komme videre på de to fronter, hvis vi skal rykke noget i forhold til det og, kan man sige, komme helt i front på miljøområdet, så er vi nødt til at gøre noget alvorligt i forhold til at nedbringe både støj- og luftforureningen.

Jeg synes, denne her plan peger i nogle retninger, hvor vi kan fremme den grønne mobilitet. Så kan man sige, at det så er op til senere at gå i gang med at finde nogle penge til at føre en masse ting ud i livet. Men jeg synes, den peger meget i den rigtige retning, så derfor kan jeg sådan set også bakke fuldt op om det her.

I øvrigt er jeg, ikke overraskende, enig i de bemærkninger, der på et tidligere tidspunkt i dag kom fra SF i forhold til den østlige omfartsvej.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til borgmester Ayfer Baykal, værsgo.

Borgmester Ayfer Baykal: – Som er dukket op, beklager.

Til Jakob Næsager: I SF kan vi ikke trylle, men det handler om at give københavnere de rigtige muligheder. Hvis du læser i handlingsplanen for grøn mobilitet på side 23, ser du, at der bl.a. står om stationsnærhed, at halvt så mange vil bruge bilen, hvis deres arbejdsplads har en højklasset trafikløsning. Der står også, at hvis vi har højklassetrafik, så vil vi nedsætte bilismen med 25 pct. ved bebyggelse.

Det vil sige, det har været debatteret meget, at lige nu vi har en metrocityring, der er i gang, og hver gang vi sætter os ned og tænker på trafikinvesteringer, så giver vi også københavnere et reelt alternativ til at vælge noget i stedet for bilen.

Ja, vi bliver 100.000 flere københavnere i 2025, og hvis vi skal være så mange mennesker, samtidig med at alle skal have deres egen bil, så er der ikke plads til os alle sammen. Derfor handler det om at skaffe de gode alternativer, og det er vi rigtig godt i gang med.

Og det også derfor, vi samtidig har de her massive investeringer i cykelinfrastrukturen. Københavnerne vil gerne cyklismen, der er rigtig mange københavnere, der cykler, og rigtig mange pendlere er også begyndt at cykle, arh, rigtig mange er forkert at sige, men hvis man kigger på vores supercykelstier, ser man, at Albertslundruten er blevet en succes, som vi egentlig ikke havde forventet. Vi havde ikke turdet håbe på, at så mange mennesker ville bruge den. Så det virker. Lige så snart vi giver folk nogle reelle alternative, som er gode alternativer til bilen, så vælger de faktisk deres bil fra.

Derfor til Jakob Næsager: Nej, vi kan ikke trylle, men vi kan sørge for at investere i de gode alternativer, så folk har et alternativ i stedet for deres bil.

Jakob Næsager (C): Tak til borgmesteren. Det var rigtig mange fugle på taget, men ikke så mange i hånden, synes jeg, det der med, at vi skal af med 20.000 biler, samtidig med at befolkningstallet stiger med 100.000.

Altså jeg hørte noget om, at der kom flere og bedre cykelstier, og det er også godt, men jeg tænker, at rigtig mange af de københavnere, der bor her i dag, cykler lige så tosset, de overhovedet kan, fordi fremkommeligheden i byen er så ringe. Jeg tror ikke på, at der er nogen, der tager en bil, hvis man kan blive fri, hvis man skal arbejde og bor i København.

Så samtidig med, at man skal have 20.000 biler ud af København, skal man have de 100.000, der flytter til København, op på cyklen eller i metroen alle sammen. Ikke bare én eller halvanden af dem må have lov at have en bil, for så falder prognosen her til jorden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

Det der med, at folk skal bruge metroen, er også godt og fint, men altså vi får jo ikke lavet arbejdspladser til 100.000 flere, som kommer til at ligge stationsnært, fordi metroen kommer jo i høj grad til at ligge ved siden af eksisterende arbejdspladser. Det er jo ikke sådan, at vi lige pludselig kan bygge arbejdspladser til 100.000 flere personer på Christiansborg Slotsplads eller Gammel Strand. Altså på Kongens Nytorv er det også begrænset, hvor mange flere arbejdspladser man kan lave til de her 100.000. Altså nogle af dem arbejder også uden for København, og det kunne være, der var en enkelt eller trekvart af dem, der havde en bil og var nødt til at have en bil for at få familie- og arbejdsliv til at hænge sammen.

Jeg efterspørger en lille smule realisme. Vi bliver 100.000 flere københavnere, og samtidig skal antallet af biler falde med 20.000. Altså uanset hvor mange cykelstier, vi laver, så ville det forudsætte, at ikke en eneste af de nye københavnere har en bil. Jeg synes ikke, det er realistisk. Jeg har behov for et lidt bedre svar for at få mig overbevist om, at jeg skal stemme for den her grønne mobilitet.

Man vil oven i købet lukke rigtig mange af strøggaderne, Amagerbrogade, Østerbrogade, Jernbane Allé, Borgbjergvej, og hvis man lukker de her gader, så er det jo ikke mobilitet, så begrænser man netop fremkommeligheden. Jeg vil overveje at stille et ændringsforslag om, at vi kalder det noget andet end grøn mobilitet. Der er ikke meget mobilitet i det her.

Så jeg efterlyser nogle flere svar på, hvordan er det vi får 20.000 biler ud af København de næste 12 år, samtidig med at vi får gjort plads til 100.000 flere københavnere. Jeg savner svaret.

(Kort bemærkning).

Signe Goldmann (U): Jamen så kunne jeg da godt tænke mig at efterspørge lidt realisme fra Jakob Næsager: Hvad er alternativet? Kan der proppes flere biler ind i København, skal vi sløjfe cykelstier for at få plads til nogle flere biler, skal vi rive bygninger ned for at få plads til flere biler og flere parkeringspladser?

Jeg spørger netop for at efterlyse realismen. Hvad er alternativet til at få flere til at tage cyklen, flere til at tage metroen osv.? Jeg kan simpelt hen ikke se det scenarie for mig, hvor det er vi skal proppe så mange flere biler ind, jeg kan ikke se, hvor de skal være. Så jeg efterspørger realisme fra den konservative ordfører.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Ayfer Baykal:** Hvis jeg har fugle på taget, så spørger jeg Jakob Næsager: De 25 mia. til en østlig omfartsvej er vist lidt mere end fugle på taget. Så kunne jeg godt tænke mig at spørge Jakob Næsager: Er det realistisk inden for den nærmeste fremtid at skaffe knap 25 mia. til en østlig omfartsvej?

Men når det så er sagt, så skal vi huske på, at vi investerer i kollektiv trafik, vi investerer rigtig, rigtig meget, og det er det, der er alternativet til de nye københavnere. De skal vælge den højklassede kollektive trafik. Vi laver Lyngbyvej, vi laver Frederikssundsvej, vi er rigtig godt i gang. Og hvis vi vælger at investere de rigtige steder, så tror jeg også på, at de nye københavnere er kloge nok til at vælge de grønne alternativer.

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Borgmesteren gav lidt mere kød på svaret denne her gang, og det glæder mig.

Allerførst til Signe Goldmann: Nu er det jo ikke sådan, at vi ønsker flere biler i København. Jeg vil gerne gentage, at det ikke er sådan, at vi ønsker flere biler i København. Vi synes bare ikke, det er realistisk, at antallet af biler i København falder med 20.000, samtidig med at indbyggertallet stiger med 100.000. Så altså vi kalder bare på en lille smule realisme.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

Og så vil vi sige, at hvis der var plads til de biler, vi har i dag, så tror jeg, vi er nået et langt stykke hen ad vejen. En af de muligheder, vi har, er, at vi lader være at lukke flere gader, vi lader være at lukke Amagerbrogade, vi lader være at lukke Nørrebrogade og de øvrige gader, der står her i forslaget om grøn mobilitet.

Og så kan vi lade være at indsnævre gaderne. Gammel Køge Landevej er indsnævret fra 4 spor til 2 spor, Østerbrogade indsnævres fra 4 spor til 2 spor. Nu er min taletid gået...

(Kort bemærkning).

Signe Goldmann (U): Det var tilbage igen til den konservative ordfører. Jeg kan forstå, at I så ikke ønsker flere biler i byen, men I har en realistisk fornemmelse af, at de her flere biler kommer. Så vil jeg bare sige, at vi sidder her som politikere for at prøve at træffe nogle beslutninger, der skal præge udviklingen i den ene eller den anden retning i forhold til, hvordan udviklingen skal være på de her områder. Den udvikling, vi prøver at pege i retning af her, er netop at få flere over på cyklen, flere over i den kollektive trafik, og jeg spørger igen: Hvad er alternativet? Det kunne jeg godt tænke mig et svar på.

(Kort bemærkning).

Bo Normander (B): Jakob Næsager er i det aktive hjørne i dag, kan jeg forstå. Jeg bliver bare nødt til ligesom at påtale det der med, at Jakob Næsager konstant siger "at lukke strøggader". Det er en retorik, jeg mener er helt forkert, fordi det drejer sig om det modsatte, det drejer sig om at åbne strøg-gaderne og åbne brogaderne. Netop som vi ser på Nørrebrogade, så har vi fået flere mennesker i gaden og fået flere mennesker, der kan komme igennem, og meget bedre forhold på Nørrebrogade. Så jeg forstår bare ikke det der med, at Jakob Næsager mener, at man lukker. Det er, at man åbner.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Det røde flertal her er jo nødt til at forholde sig til, at når der kommer 100.000 nye indbyggere, uanset hvor meget man mener, at der skal komme færre biler ud af det, i en plan, hvad der skal til for at løse de udfordringer. Det nytter ikke noget, at man stiller sig op politisk og siger: Nu har jeg et ønske om, at når jeg giver slip på den her kuglepen, så flyver den opad. Det gør den altså ikke. Den falder ned, og det er nu engang en naturlov.

Derfor er det, at den her plan forholder sig jo ikke til den virkelighed, og når ikke der er en virkelig beskrivelse af løsningerne, så kommer problemerne, uanset hvilken politisk holdning man har. Så det kræver i virkeligheden svar på, hvordan vi løser den udfordring, når der kommer flere indbyggere, at der også er behov for større mobilitet.

Jeg kan så bare sige, at Dansk Folkeparti har et ønske om, at vi også gør noget i forhold til at sikre flere veje. Vi har jo stort set ikke bygget flere veje i København de sidste mange, mange år.

(Kort bemærkning).

Flemming Steen Munch (V): Borgmester Ayfer Baykal tager tilsyneladende udgangspunkt i, at de mange nye københavnere skal tage toget eller et andet transportmiddel ind i København og så i øvrigt, når de er flyttet ind i deres lejlighed, rulle gardinet ned og så blive der ud fra devisen, "herfra min verden går".

Jeg synes, at borgmesteren glemmer, at der også er et liv at leve. Mange nye københavnere forudsættes vel at have et erhverv, så der kan komme penge i kassen til Københavns Kommune, og det kan ikke altid udføres inden for Københavns grænser. Man skal aflevere sine børn i institution, skole, videre til et arbejde uden for København og gerne komme tilbage inden for den begrænsede åbningstid, der er i institutionerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

Børn dyrker idræt, det går jeg fra, at borgmesteren ved noget om, og det er således, at hvis vi dyrker idræt, så er man en gang imellem nødt til at skulle uden for København for at finde nogen at få kvalificeret modstand hos. Der skal man altså også frem og tilbage en lørdag formiddag, men der kan gå en hel weekend, hvis man skal af sted med offentlige transportmidler til og fra idrætsting, der finder sted uden for København... Jeg skulle have bedt om noget længere taletid, det gør jeg næste gang.

Lars Berg Dueholm (I): Jeg har heldigvis bedt om noget længere taletid.

I fortsættelse af Carl Christian Ebbesens tale – hvor jeg selvfølgelig savnede, at han slap sin kuglepen, så vi kunne se, om den faldt op eller ned – vil jeg vedrørende Signe Goldmann sige, at man kan jo prøve at indrette verden efter det, som man tror kommer til at ske, man kan prøve at indrette Københavns Kommune efter virkeligheden, eller man kan prøve at opbygge et drømmesamfund, hvor alle folk kører på lacykel eller hopper på tungen.

Jeg tror i virkeligheden, at hvis man ønsker at være et ansvarligt parti, så bliver man også nødt til at se virkeligheden i øjnene. Dermed ikke sagt, og det har jeg respekt for, at man har lyst til at dreje kommunen lidt til højre eller til venstre, lidt op eller lidt ned, sådan er vi så forskellige, det synes jeg sådan set er udmærket. Men hvis man forestiller sig, at et København, der vokser med 100.000 indbyggere, samtidig skulle have et bilbehov, der var 20.000 færre, så tror jeg nok, at man er mere end helt, helt almindeligt naiv, fordi det kommer ikke til at ske.

Fra Liberal Alliances side vil vi sådan set godt stå ved – jeg kan forstå, at De Konservative er blevet bange for deres egen skygge – at vi gerne vil have flere biler i København, vi synes ikke, det er noget mål i sig selv, at der skal være færre biler i København. Omvendt vil vi også gerne have et ordentligt alternativ til at bruge sin bil. Vi mener, at der skal være mere metro, det får vi det med metrocityringen, det får vi med metro til Nordhavn, men vi ønsker også mere metro i forhold til Sydhavn og andre steder, hvor det giver mening; der skal være et alternativ.

Men at gå ud og udskrive biltrafik og mobilitet med privatbilisme som den store fjende, er vi bestemt ikke med på i Liberal Alliance, og vi beklager, at De Konservative nu er blevet bange for deres egen skygge og også er kommet med på det bilfjendske hold.

Iben Wiene Rathje (F): Jeg synes, højrefløjens retorik om manglende realisme er vældig grotesk i den her sammenhæng. Det er vel jer, som ingen realitetssans ejer, når I ikke ønsker at prioritere mellem de forskellige transportformer, der nu er. Hvis man gør, som højrefløjen ønsker i denne her sammenhæng, så bliver København til én kæmpestor bilkø, fuldkommen fyldt med biler.

Lars Dueholm er vældig ærlig, når han siger, at han ønsker flere biler i byen. Men hvor i alverden skal de dog være henne. Synes du ikke ... undskyld, synes Lars Dueholm ikke, der er bilkøer nok i forvejen?

Helt grotesk bliver det, når Carl Christian Ebbesen siger, at han ønsker flere veje i København. Ja så, men hvor skal vi dog lægge dem henne? Skal de ligge sådan i 1. sals højde, eller skal vi få dem op i 3. sal, eller skal vi fjerne nogle huse, der er måske plads i Enghaveparken eller Fælledparken til at lægge nogle veje? Er det virkelig den slags byliv, man ønsker, mere asfalt, så der kommer endnu flere bilkøer, end der er i forvejen?

I stedet for ønsker vi i SF at prioritere, således at vi får et reelt alternativ til bare flere og flere bilkøer, hvor folk hverken kan komme frem eller tilbage.

(Kort bemærkning).

Lars Berg Dueholm (I): Jamen jeg er da glad for, at debatten med bl.a. Socialistisk Folkeparti nu bevægede sig derhen, at vi skal finde ud af, hvor de nye veje skal være, og at det, hvis der er plads til dem, så er i orden, kan jeg også næsten forstå på Socialistisk Folkeparti.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

Men det kan jeg sådan set godt fortælle. Som det ændringsforslag, der blev vedtaget i Teknik- og Miljøudvalget, jo afslører, så er sådan noget som en havnetunnel eller en østlig omfartsvej et af de steder, man kan placere bilerne, og det vil jo hovedsagelig være en underjordisk løsning. Herudover vil der naturligvis skulle bygges veje i de nye byudviklingsområder, det gælder Nordhavn, men også Sydhavn og Ørestad, så der kommer flere veje i København, og der kommer også flere biler i København. Der er også planer om at udvide nogle af de eksisterende veje, det gælder sådan noget som Center Boulevard, det gælder Ørestads Boulevard. Så der er sådan set mulighed for øget biltrafik i København, uden at det går ud over det byliv, som SF efterspørger.

Jeg tror i virkeligheden, der er behov for, at SF løsriver sig fra sådan en meget nørrebro-studentikos dagsorden og kommer ud og ser den virkelige verden.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Det er til Iben Rathje. Altså når der kommer 100.000 flere indbyggere, så giver det sig selv, at der er behov for større transport. Det er jo en naturlov – nu skal jeg lade pennen falde. Der er behov for større mobilitet, børn skal i skole, børn skal i vuggestue, forældre skal på arbejde. Derfor er der bare behov for, at der bliver transporteret flere mennesker rundt.

Og så kan man jo have en vision om, at det her ikke kun handler om at prioritere de i forvejen for få veje, vi har herinde i byen, men at det i virkeligheden handler om også at sige eksempelvis en østlig omfartsvej, den har jo lange udsigtshorisonter. Men det er jo også at bygge tunneler under vejryds, hvor man kan fremme i det hele taget fremkommeligheden. Det er jo også at lave bedre trafikreguleringer, der er jo masser af muligheder, bygge flere p-huse, så der ikke behøver at være så mange parkeringspladser på vejoverfladen osv.

Der er jo masser af muligheder, men det handler jo om, at I skal være med og vil være med til også at gå i den retning.

(Kort bemærkning).

Iben Wiene Rathje (F): SF vil bestemt ikke være med til at bruge 25 mia. på mere bilisme. Det er ikke den vej, vi ønsker. Vi ønsker tværtimod cykelstier.

Vi har hverken fugle på taget eller 25 mia. på taget eller jeg kan forstå endnu flere milliarder på taget, hvis vi også skal til at grave bilerne ned i vejryds. Det er fantastisk dyrt. Havde vi 25 mia., så ville vi helt sikkert bruge dem på noget andet.

(Kort bemærkning).

Jakob Næsager (C): Det er interessant at høre SF og navnlig Iben Wiene Rathje tale så varmt for cykelstierne. Men hvorfor er det så, man stemmer for den her plan om letbane på Frederikssundsvej, der forudsætter, at cykelstien på Frederikssundsvej nedlægges? Jeg savner et svar.

(Kort bemærkning).

Iben Wiene Rathje (F): Det er en misforståelse, at der fjernes en cykelsti på Frederikssundsvej, når man etablerer letbane. Vi vil i stedet for gerne indsnævre vejarealet til bilisme, fordi vi netop går ind for at prioritere gaderummet til fordel for cyklisme og kollektiv transport.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jeg tror, vi kunne have undgået denne diskussion, hvis vi allerede for lang tid siden her i Københavns Kommune havde gjort noget ved de trafikale problemer. Vi har jo ikke gjort noget. Jeg vil henvise til udlandet. Alle de større byer har lavet tunneler, de har lavet underkørsler, de har lavet alt muligt forskelligt. Her har vi ikke gjort noget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

Og vi kan heller ikke blive enige om at lave en aftale om OPP-projekter, offentligt-privat partnerskab. Der har været talt om det så længe, og der sker ingenting. Der er tre pensionskasser, der har sagt ja til, at de gerne vil lave noget, men vi kommer ikke videre.

Selv overborgmesteren kommer heller ikke videre med sagen, fordi overborgmesteren har jo tidligere sagt, at han var for, at vi fik en havnetunnel. Men der er masser af andre projekter, man kunne gøre noget ved. Der er ingen, der gør noget, og så står man bare her og råber om, at man vil ikke have flere biler, man vil ikke have flere veje, man vil ingenting, man vil bare have nogle cykler. Men cykler er altså ikke alt, og vi har mange cykler i byen.

(Kort bemærkning).

Morten Kabell (Ø): Når man hører debatten, så står det jo ganske klart, at den er delt. Der er nogle borgerlige partier, som tænker, at vi bare skal lade stå til, lade vejene sande fuldstændig til og i øvrigt være fuldstændig ligeglad med udviklingen, fordi der jo nok er nogle, der vil købe en masse biler, det skal de søreme have lov til.

Når de borgerlige spørger venstrefløjten, hvor man har tænkt sig at anlægge al den kollektive trafik, så må modsvaret naturligvis være: Hvor har I tænkt jer at bygge alle de her veje, som skal rumme alle de biler, I synes, der skal være i byen?

Vi andre prøver at ændre den virkelighed, vi prøver rent faktisk på at sige: Kan det ikke lade sig gøre at få en lidt anden udvikling i byen, få en grønnere udvikling, få bedre kollektiv trafik og få flere cykler?

Jeg synes ærlig talt, at de borgerlige partier herinde skylder os nogle svar på, hvordan de vil udvikle byen, som ikke bare handler om flere biler og på at bruge et i bund og grund trecifret milliardbeløb på at lave havnetunneler og lave tunneler over hele byen, flere veje og flere motorveje.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Så giver jeg ordet til Signe Goldmann i anden runde.

Signe Goldmann (U): Nu har jeg ikke selv nogen bil, og jeg kan nærmest forstå på Flemming Steen Munch, at så har jeg ikke noget liv. Og ifølge Carl Christian Ebbesen er det åbenbart en naturlov, at man skal have en bil, så jeg tror også, naturlovene flyver opad.

Det er et politisk valg, hvad for en retning vi skal tage. I princippet kunne vi bare mure hele byen inde, hvis vi ville det, og så kommer der ikke nogen biler ind. Det er en politisk prioritering, hvad for nogle retninger vi skal i. Jeg er ikke ude på at mure byen inde, men jeg er interesseret i at prøve at skabe nogle incitamenter til, at folk bruger det kollektive, bruger cyklerne frem for at tage bilen.

Så kan jeg forstå på Lars Dueholm, at man skal se virkeligheden i øjnene. Men jeg kunne bare godt tænke mig, at Lars Dueholm så virkeligheden i øjnene og svarer på, jamen hvad med hele støj- og luftforureningsdiskussionen? Skal vi bare lade det stige, er det ligegyldigt, er det noget, man er parat til at se igennem fingre med, det er en af de kedelige bivirkninger, der er ved at bo i en by, eller skal vi kræve som politikere her i København, der tager ansvar, at det vil vi have ned?

Til sidst til Lars Dueholm og til alle de andre borgerlige: Hvor skal de her biler være? Jeg synes ikke, I har givet svaret. Skal vi sløjfe cykelstier for at få plads til dem? Nu beder jeg jer om at være lidt realistiske, og jeg synes, I skylder et svar på det i stedet for bare at stå og sige, at vi andre ikke er realistiske. Giv et realistisk bud på, hvad det er vi skal gøre for at få plads til de ekstra biler. I kæmper og kæmper for flere parkeringspladser og hvad ved jeg. Vi kan stort set ikke have flere biler, end der er nu. Hvad forestiller I jer?

En allersidste kommentar i forhold til havnetunnel. Hvis jeg havde en 25, 30, 35 mia., hvor meget sådan en nu kommer til at løbe op i, som jeg kunne bruge på trafik, og jeg i øvrigt gerne ville have byen i en retning, hvor jeg ville have færre biler og mere grøn mobilitet, så var det ikke bilerne, der var

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

mit første bud på, hvor der skulle investeres, og jeg synes, det er rigtig ærgerligt, at det tilsyneladende er et flertal herinde, der synes det.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet for en kort bemærkning. Jeg synes, vi skal prøve, om ikke vi kan komme lidt videre.

(Kort bemærkning).

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg er bare nødt til at understrege én gang for alle, at hvis man fjerner bilerne, så fjerner man også et beskatningsunderlag. Bilisterne betaler rigtig meget i skat. Det er en skatteform, hvor folk er glade for at betale den skat.

Jeg vil bare sige, at en østlig omfartsvej handler i virkeligheden ikke om, om der er nogen, der står med 25 mia. kr. i hånden. Hvis man lukkede København af for biler, så ville man i virkeligheden stå og mangle et beskatningsgrundlag for et anseligt beløb, måske helt op imod 10 mia. kr., hvert evig eneste år. Så den virkelighed, der er, er jo åbenbart – også til Bo Normander – at man er villig til at betale rigtig meget i skat for at køre i sin private bil og holde i kø, fordi vi ikke laver fremkommelighed nok, i stedet for at tage den kollektive trafik, som jo tager lige så lang tid, om ikke længere.

Så det handler i virkeligheden om at få lavet noget kollektiv trafik, der kan udkonkurrere bilismen ved at sørge for, at hastigheden og fremkommeligheden stiger.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Nu vurderer jeg, at alle har haft en fair chance for at have korte bemærkninger. Nu går vi altså videre i ordførerrækkefølgen og kører den færdig.

Bo Normander (B): Jeg tror, der er stor enighed her i salen om, at vi ønsker høj mobilitet, altså at vi kan bevæge os hurtigt rundt i byen. Men det, der ikke er enighed om, er virkemidlerne. Der er en fløj, som mener, at vi får høj mobilitet med biltrafik og vejtrafik, mere af den slags, mens der er andre her i salen, der mener noget andet.

Der er det så, jeg bliver nødt til at sige, at ja, det er rigtigt, at biltrafik kan skabe høj mobilitet, men ikke i en by som København, hvor vi bor meget tæt. Altså biler skaber høj mobilitet i provinsen, i Næstved eller i Slagelse, som jeg nævnte tidligere. Men i København bor vi for tæt, det er en meget kompakt by, og København er en moderne storby, og der har vi bare ikke mulighed for, at alle kører rundt i bil, fordi det er der ikke plads til. Og så skaber vi ikke nogen høj mobilitet.

Så det er desværre sådan, til Jakob Næsager m.fl., at vi ikke kan skabe høj mobilitet med flere biler. Den eneste måde, vi kan skabe høj mobilitet på, er at styrke den kollektive trafik, som fylder mindre, og at styrke cyklister og fodgængere osv.

Lars Weiss (A): Jeg synes, det er blevet en meget, meget mærkelig debat, i betragtning af hvad det egentlig er, vi skal sidde og stemme om om ganske kort tid. Det her er en handlingsplan for grøn mobilitet.

Jeg kan forstå, at Jakob Næsager synes, at 'grøn' i titlen på punktet ikke er passende, og så kan jeg forstå, at de målsætninger, der var i forhold til, hvor meget af trafikken i København der skulle foregå til fods, på cykel eller i kollektiv trafik, var sat for højt. Det er ikke noget, der er med i denne her plan. Det er i alle de tidligere planer, vi har vedtaget. Det er bare refereret i forordet til denne her handlingsplan for grøn mobilitet.

Og henholder man sig til de borgerlige partiers protokolbemærkninger under udvalgsbehandlingen, så var der én anke. Det var, at den østlige omfartsvej ikke var med. Det er den nu.

Så var der tre yderligere punkter, der gjorde, at man stemte nej. Det ene var strøggader, det andet var citylogistik, og det tredje var kommunal udlejning af elcykler. Ud af de 25 initiativer, så fremfør dog jeres konkrete indvendinger imod de tre punkter, der gør, at I ikke vil være med i et pilotprojekt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

for citylogistik, hvor man forsøger at lave grøn varelevering. Ja, det er ikke det, der er det store kunstgreb i denne her handleplan. Jeg har kunnet se i forbindelse med budgetforliget, at for Liberal Alliance er det ikke noget problem, når det er en strøggade a la Gammel Kongevej. Og så er der tilbage kommunal udlejning af elcykler. Hvis det virkelig er det, der kan få sindene så voldsomt i kog, så skal der ikke meget til.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg giver ordet til Jakob Næsager i 3. runde.

Jakob Næsager (C): Hvor var det befriende, at Socialdemokraterne nu meldte sig ind i debatten.

Nu har Socialdemokraterne så sagt, at der er tre årsager til, at de borgerlige partier ikke vil støtte den her grønne mobilitet. Der står tre punkter i vores protokolbemærkning, og vi fik kritik for, at den var for lang. Hvis vi havde gennemgået alle 25 punkter i vores protokolbemærkning, så havde vi fået ørerne i maskinen; derfor valgte vi at fokusere vores kritik på tre punkter.

Men vi mangler stadig væk svaret fra Socialdemokraterne: Ønsker man virkelig de punkter, som er fremført i denne her plan om grøn mobilitet? Vil man lukke strøggaderne, vil man have 20.000 færre biler i København, samtidig med at indbyggertallet stiger med 100.000, hvori er realismen? Vi savner stadig væk svaret fra Socialdemokraterne.

Med hensyn til, hvad vi andre ville gøre for at fremme mobiliteten i København, så kan jeg nævne nogle af de lavthængende frugter. Vi kunne jo lade være at lukke flere gader. Budgetpartierne for 2013 har skrevet i budgetaftalen, at de vil begrænse trafikken på Amagerbrogade. Det er jo en hovedfordelingsgade, netop fordi den skal fordele trafikken, og det er smart, at vi netop har samlet trafikken på de veje, der kan bære det.

En anden lavthængende frugt er, at vi kunne lade være at indskrænke flere gader. Gammel Køge Landevej er indskrænket fra 4 spor til 2 spor. I stedet for at gå ud og bygge en masse nye gader, så kunne man starte med at åbne de gader, vi har i forvejen. Det er besluttet her i salen, at Østerbrogade skal indskrænkes fra 4 spor til 2 spor. Hvis vi nu bevarede Østerbrogade i de 4 spor, så kunne det være, vi kunne få en højere grad af fremkommelighed.

Må jeg lige minde om, at det er, når bilerne holder i kø, at forureningen kommer. Hvis der er et jævnt flow, så har vi bilerne hurtigere igennem byen og forhåbentlig ude af byen. Så vi har mindre forurening, hvis vi netop har et flow.

Og lad mig lige minde om, at der har været tilslutning til, at vi her i salen nedsætter det, der hedder en business task force, der kommer med anbefalinger til, hvordan vi får øget erhvervslivet her i byen, hvordan vi får skabt investeringer og arbejdspladser. Deres væsentligste anbefaling har været, at vi sørger for, at der er en god infrastruktur og en god mobilitet, at vi skal lade være at lukke flere veje, at vi skal lade være at lave propper og lave mindre fremkommelighed.

Hvis vi ønsker væksten i København, hvis vi ønsker arbejdspladserne og investeringerne, det, vi skal leve af i fremtiden, så skal vi ikke begrænse mobiliteten, så skal vi ikke begrænse trafikken, men netop skabe et flow, og det kan vi gøre ved at lade være at lukke og indsnævre flere gader.

Så jeg må stadig væk sige, selv efter en efterhånden lang debat, at vi kan stadig væk ikke støtte den her handlingsplan, som hedder "Grøn Mobilitet", og jeg kan stadig væk ikke forstå, at den hedder mobilitet, for den går jo netop ud på at begrænse mobiliteten.

Lars Berg Dueholm (I): I forhold til Amagerbrogade noterer jeg mig blot, at det lykkedes at få en aftale igennem, hvor vi netop sikrer trafikken på Amagerbrogade, desværre ikke i det samme omfang som i dag, men vi sikrer dog, at Amagerbrogade stadig væk kan tage en del af trafikflowet, med de konservative ord fra den ydre del af Amager til den centrale bykerne, i stedet for at Amagerbrogade ville blive helt lukket for gennemkørende trafik.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

Det, der fik mig på talerstolen, var i virkeligheden den socialdemokratiske ordfører, Lars Weiss, som siger, nu skal I høre, kære konservative, liberale partier. Er det ikke kun nogle enkelte ting, I er imod, og så er det det, I kører principrytteri på, i stedet for nu at acceptere den her plan om grøn stilstand.

Til det vil jeg bare sige, jamen hvis man nu fra Socialdemokraternes og den øvrige del af det herskende flertals side havde været imødekommende over for vores indvendinger, hvis man nu havde sagt til os, nu skal I høre, vi kan godt se, at der måske ud af de 25 punkter er en 2-3 stykker, I har meget svært ved, skulle vi så ikke nøjes med at blive enige om 20 eller 22, jamen så kunne det sagtens være, vi kunne have lavet en aftale. Men næh nej, det var take it or leave it, den fulde pakke eller ingen pakke, og så må vi altså bare have lov at sige fra de liberale, konservative partier, at vi er ikke sådan at koste rundt med, vi spiser ikke bare pakken, når vi ikke kan få lov at bestemme, hvad der skal være indeni.

Så kan man sige, at udlejning af elcykler nok ikke er det, der får læsset til at vælte, men sådan noget som lukning af strøggader, sådan noget som citylogistik f.eks., hvor man mener, man fra kommunens side er klogere til at bestemme, hvor lastbilerne skal køre hen hvornår, end vognmændene selv er, det er sgu da, undskyld, det er søreme da det glade vanvid, at vi som kommunalpolitikere og vores embedsfolk skal sidde og bestemme, hvilke lastbiler der skal køre hvorhen hvornår. Det er markedet og vognmændene og de handlende langt bedre til at bestemme.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi har stoppet de korte bemærkninger. Man kan få ordet i 3. runde. Jeg vil gerne give Lars Weiss ordet i 3. runde, værsgo.

Lars Weiss (A): Bare ganske kort til forløbet til hr. Lars Berg Dueholm fra Liberal Alliance. Det var ikke take it or leave it. Det var en plan med 25 punkter. Liberal Alliance stillede et ændringsforslag, og vi støttede det, og dermed blev det en plan på 26 punkter, også en imødekommelse til Liberal Alliance.

Leslie Arentoft (V): Der blev spurgt meget hidsigt af SF, ja både SF og SF2 faktisk, hvor alle de her gader skal etableres og sådan noget der.

Jeg vil blot bringe et lille bidrag fra der, hvor jeg bor, Indre Nørrebro, et meget lille, begrænset område, og nu vil jeg fortælle, hvor mange veje der er lukket og spærret: Nørrebrogade, Stengade, Wesselsgade, Griffenfeldsgade, Kapelvej, Arresøgade, Fensmarksgade, Guldbergsgade, Sjællandsgade, Blågårdsgade, Rantzausgade, og der er hamrende mange ensretninger kommet der.

Det viste sig, da man lukkede Guldbergsgade og Sjællandsgade, at så steg trafikken i området med 15 procentpoint – 15 procentpoint steg bilismen med. Hvis man giver mig ret til at indrette det gadenet, vi har her, så kan jeg reducere trafikken i København med 15-20 pct. overnigt, bare ved bedre fremkommelighed. Så det er svar på tiltale. Tak.

Lars Berg Dueholm (I): Jamen på baggrund af den socialdemokratiske ordførers tale kan jeg forstå det sådan, at der vil være en mulighed for at pille de værste tidsler ud af oplægget. Jeg vil derfor gerne stille et ændringsforslag, der går ud på, at punkterne om citylogistik, om udlejning af elcykler og om lukning af strøggader udgår af planen om grøn mobilitet.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er ikke flere, der har ønsket ordet. Dermed er forhandlingerne afsluttet, og vi kan gå til afstemning. Vi stemmer for det mest vidtrækkende ændringsforslag først, og det må vurderes at være det fra Liberal Alliance.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2012**

Der blev begæret separat afstemning om indstillingens at-punkter, således at 1. og 2. at-punkt afstemtes samlet og 3. at-punkt afstemtes separat.

Liberal Alliance fremsatte følgende ændringsforslag:

”Det foreslås, at følgende punkter i Handlingsplan for Grøn Mobilitet udgår:

- Citylogistik
- Udlejning af elcykler
- Lukning af strøggader”

Det Konservative Folkeparti genfremsatte følgende ændringsforslag fra udvalgsbehandlingen:

”Det foreslås, at partiernes protokolbemærkninger til denne indstilling indskrives i Handlingsplan for Grøn Mobilitet”

Ændringsforslaget fra Liberal Alliance blev forkastet med 38 stemmer imod 13.

For stemte: C, I, O og V.

Imod stemte: A, B, F, Ø, Signe Goldmann (løsgænger) og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Ændringsforslaget fra Det Konservative Folkeparti blev forkastet med 38 stemmer imod 13.

For stemte: C, I, O og V.

Imod stemte: A, B, F, Ø, Signe Goldmann (løsgænger) og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Indstillingen 1. og 2. at-punkt blev godkendt med 38 stemmer imod 13.

For stemte: A, B, F, Ø, Signe Goldmann (løsgænger) og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Imod stemte: C, I, O og V.

Indstillingen 3. at-punkt blev godkendt med 33 stemmer imod 17. 1 undlod.

For stemte: A, B, C, I, O og V.

Imod stemte: F, Ø og Signe Goldmann (løsgænger).

Følgende undlod at stemme: Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance videreførte deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

”Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance kan ikke godkende planen, idet den ikke i tilstrækkeligt omfang sikrer fremkommeligheden i København, men tværtimod lægger en række yderligere hindringer for fremkommeligheden. Forslaget om, at strøggaderne m.fl. skal bygges om og i stort omfang anvendes til torvedage m.v., kan vi ikke støtte, idet vi finder, at en hel eller delvis lukning af Østerbrogade, Amagerbrogade, Vesterbrogade, Valby Langgade, Jernbane Alle, Borghjergvej og Frederikssundsvej efter vores opfattelse vil lukke København af. Vi mener, at byens overordnede vejnet ikke skal blokeres eller lukkes yderligere.

Vi er desuden imod Citylogistikprojektet, idet vi ikke mener, at det er en kommunal opgave at blande sig i vareleveringen til byens butikker.

Endelig mener vi, at det er ulovligt og konkurrenceforvridende, at kommunen vil drive vederlagsfri udlejning af (el-)cykler.”

Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Signe Goldmann (løsgænger) videreførte deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

”SF, Enhedslisten, Socialdemokraterne og Signe Goldmann (løsgænger) ønsker, at delebiler er et initiativ, der skal lægges endnu mere vægt på, især fordi det er en billig og miljøvenlig måde at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

reducere parkeringsbehovet på. Typisk vil én delebil erstatte op til 5 privatbiler og derved kunne spare 4 parkeringspladser. Samtidig kører delebilister væsentligt mindre i bil end andre biler. Udbredelse af delebiler fremmes ved at indarbejde mulighed for at udlægge endnu flere delebilspladser i kommunens parkeringsstrategi.”

Enhedslisten videreførte deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen, som Signe Goldmann (løsgænger) tilsluttede sig:

”Enhedslisten er imod, at der etableres en østlig omfartsvej. Vejen skønnes at ville koste i størrelsesordenen 25 mia. kr. med risiko for væsentlig fordyrelse. En investering i mere biltrafik er imod ånden i Handlingsplanen for Grøn Mobilitet og imod kommunens øvrige målsætninger på trafik-, miljø- og klimaområdet. Enhedslisten mener fortsat, at investeringer i fremkommeligheden i hovedstadsområdet skal gå til genopretning af veje og bygværker, bedre forhold for cyklisterne og forbedringer af den kollektive trafik med mere metro, letbaner osv.”

Dansk Folkeparti videreførte deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

”Dansk Folkeparti mener ikke, at møde med lokaludvalgene i forbindelse med høringen er repræsentativt for borgerne, idet lokaludvalgene ingen beføjelser har.”

=====

6. Revision af bygge- og anlægsforskriften (2012-117647)

Indstilling om,

1. at vedlagte forslag til ny ”Forskrift for visse miljøforhold ved midlertidige bygge- og anlægsarbejder i Københavns Kommune” (bygge- og anlægsforskrift, bilag 1) erstatter den hidtil gældende forskrift.

(Teknik- og Miljøudvalget)

(Teknik- og Miljøudvalgets beslutning eftersendes)

Punkt 5-8 blev behandlet efter punkt 9.

Borgmester **Ayfer Baykal**: Det er jo aldrig sjovt, når der skal bygges, graves eller bores ud foran ens gadedør eller virksomhed. De nye regler skal sikre, at generne fra de kortvarige anlægsarbejder begrænses mest muligt tidsmæssigt.

De nye regler kommer til at betyde, at der fremover også må arbejdes om lørdagen i tidsrummet 8-17. Jeg vil godt understrege, at meget støjende arbejde fortsat ikke er tilladt i weekenden. Det vil sige, at vi får med andre ord lidt flere timer om ugen, hvor der kan opleves gener fra byggepladser og mindre anlægsarbejder, men til gengæld ja, så er de også hurtigere overstået.

De nye regler gælder kun mindre anlægsprojekter, altså dem, der varer mindre end 1 år. Større projekter som f.eks. Cityringen og Nordhavnsvej får ikke automatisk udvidet deres arbejdstid.

De større anlægsarbejder skal fortsat have en individuel sagsbehandling i forhold til tilladelser. Så når københavnerne skal være nabo til en byggeplads i flere år, så vil det kræve, at vi går ind og ser specifikt på hver enkelt byggeplads og stiller krav til, hvordan arbejdet skal foregå.

Lars Weiss (A): Man skal ikke bevæge sig meget rundt i det københavnske bybillede for at se konsekvenserne af den voldsomme aktivitet, der er i København. Den ændring af bygge- og anlægsforskriften, som vi skal behandle her, er et godt bud på, hvordan vi kan prøve at få mere ordnede forhold i byen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

Arbejdstiden bliver udvidet en smule på hverdage, og man får lov at arbejde en del af lørdagen, men kun med de aktiviteter, vel at mærke om lørdagen, der ikke larmer voldsomt. En rigtig god ordning, der kan være med til at forkorte den periode, hvor københavnernes skal plages af støj, røg og møg fra byggepladserne.

Men der er en enkelt ting, jeg gerne vil bede borgmesteren om at komme op og præcisere. Der har været en del presseskriverier og rygter rundtomkring i det politiske miljø om, hvad denne her ændring af byggeforskriften har af konsekvenser for det, forvaltningen kalder permanente anlægsprojekter, i øvrigt et fantastisk ord, permanente anlægsprojekter.

Men hvad bliver konsekvenserne for eksempelvis en Ringstedbane eller for metrobyggeriet eller for Nordhavnsvej? Bliver det business as usual, som det er i dag, og ændringen her kun berører midlertidige anlægsaktiviteter og ikke de store?

Lars Berg Dueholm (I): Nu skal jeg jo ikke svare for borgmesteren, men jeg vil da sige til det, som Lars Weiss spurgte til, at det var da i hvert fald min opfattelse, at reglerne her gjaldt for de anlægsprojekter, der havde en længere varighed.

Forslaget her er ganske glimrende. Det er vigtigt for os i Liberal Alliance, at vi højner konkurrencedygtigheden i København, og noget af det, vi kan kigge på, er altså den tid, som vores anlægsarbejder tager, ikke alene anlægsprojekter i gader og veje, hvor vi generer trafikken, men også anlægsprojekter, hvor vi dybest set går og venter på, at vi får projekterne gjort færdige. Byggeri af private ejendomme, byggeri af kommunale ejendomme, hvad det måtte være, sætter man jo i gang, fordi man har et behov for at få dem brugt.

Populært sagt tager det lige så lang tid for os i København at planlægge og opføre et offentligt toilet, som det tager for kineserne at lave en højhastighedsjernbane. Den holder ikke helt, vil jeg godt medgive, men det er faktisk ikke det halve løgn.

På et tidspunkt tilbage i min fortid i et andet parti foreslog jeg et offentligt toilet i Ørestad, og det blev også vedtaget i et budget. Jeg tror, der gik – direktør Hjalte Aaberg kender tallet bedre end jeg – et par år, fra det blev vedtaget i budgetforhandlingerne, til man i virkeligheden kunne forrette sin nødtørft der. Det er altså for længe, det er altså for længe fra, at der træffes en politisk beslutning om, at man ønsker et eller andet projekt gennemført, til der står noget derude. Jeg kan forstå det, hvis det er en Storebæltsbro eller en Femernforbindelse, men et offentligt toilet-modul, der skal placeres oven på nogle rør og have en lille smule strøm, skal ikke tage 2 år.

Forslaget her vil ikke redde verden, men forslaget her vil være det første skridt hen imod, at vi kan blive mere effektive i forhold til, at vi kan få vores anlægsprojekter færdiggjort.

Når det er sagt, er det også vigtigt for mig at sige, at de to store anlægsprojekter, vi har lige nu, med Nordhavnsvej og metrocityringen, som jeg har forstået det ikke er omfattet af forslaget her, og at vi i Liberal Alliance til fulde forstår den bekymring og de gener, der er ude hos borgerne, og vi ønsker bestemt også, at specielt Metroselskabet opfylder de forpligtelser, de er underlagt.

Morten Kabell (Ø): Københavnerne er i de her år plaget af støj og møg på et niveau, som jeg tror er hidtil uset i byens historie.

Noget må man nok leve med, og noget har man haft en chance for at vide på forhånd. Det er tydeligt nemmere at forberede sig og acceptere støj, hvis man dels er blevet advaret i god tid, dels er blevet talt ærligt til, dels har oplevet, at der rent faktisk ligger en handlingsplan for at kunne formindske generne.

Andet skyldes entreprenørernes overtrædelse af de regler, der rent faktisk findes, og hvor vi jo tydeligt også har set eksempler på, at tilsynsmyndigheden i nogen grad har svigtet, og at tilsynsmyndighedens pålæg heller ikke er blevet fulgt.

De her overtrædelser er fuldstændig uacceptable.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

Det er klart, at hvis vi kan undgå støjforurening, hvis vi kan undgå at genere folk på nogen måde, så skal vi naturligvis gøre det. Enhedslisten har tidligere stillet forslag, og vi var nærmest ligeglade med hvem der gik ind og fik eksproprieret de ramte beboere, givet tilbud om det i hvert fald, således at man kan slippe for de støjgener, der er. Det tilbud mener vi stadig. Vi erkender, det så åbenbart ikke skal være kommunen, men i så fald Metroselskabet, der går ind og giver, således at folk kan slippe for at skulle leve i det støjhelvede, det er at bygge en metro.

Det gælder også sådan, at vi også skal være ærlige fra politisk side og sige, ja, det støjer ad Pommern til, når vi går i gang med et byggeanliggende på den størrelse, vi har.

Men det er samtidig klart, og det har Enhedslisten også sagt fra starten af, at vi er interesseret i at bygge mere kollektiv trafik, vi er interesseret i at bygge metro, letbaner osv. derudad, vi er interesseret i også at bygge en Ringstedbane, selv om den måske er et dårligt eksempel, fordi lovgiver jo her meget behændigt har undtaget den fra enhver form for myndighedskontrol overhovedet.

Men vi må også sige, at vi også er meget interesseret i at høre svaret fra teknik- og miljøborgmesteren om de permanente anlægsarbejder, vi er også meget interesseret i at høre fra teknik- og miljøborgmesteren, hvorvidt man vil sikre fra borgmesterens og forvaltningens side, at de tilsyn, der foregår i dag med byggeriet, bliver skærpet, fordi kontrollen her er utroligt vigtig. Tillid er godt nok, men kontrol er vigtigst, når det gælder støjforurening og anden form for forurening. Vi er nødt til at sikre som myndighed, at vi rent faktisk også lever op til borgernes forventninger. På den måde bliver det nemmere at leve med de støjgener, som er nødvendige i byen.

Borgmester Ayfer Baykal: Det her er jo ikke en debat om metroen, men jeg kan godt forstå spørgsmålet, også meget aktuelt.

Jeg ved, at forvaltningen vil støtte sig på samme grundlæggende kriterier, når der skal gives konkrete dispensationer, hvad enten vi lægger en forskrift eller en § 42 i miljøbeskyttelsesloven til grund. De grundlæggende kriterier er, hvis vi skal tage fat i det, som Morten Kabell italesatte, nemlig Metroselskabet, jamen så skal Metroselskabet argumentere ud fra trafikale, sikkerhedsmæssige eller byggetekniske årsager, hvis de skal arbejde eller støje ud over de tider, der ligger ud over de almindelige arbejdstider, hvis man kan kalde det almindeligt, og støjniveauer i forskriften, som vil gælde de midlertidige anlægsarbejder.

Jeg ved også, at forvaltningen i deres reguleringsarbejde lægger sig meget op ad den praksis, som Ekspropriationskommissionen anvender. Det vil sige, at den eneste forskel ved, at vi går over til en § 42, er, at man vil kunne anke en afgørelse efter § 42 til Miljøklagenævnet. Det vil sige, at hvis vi valgte at putte metro, de store anlægsarbejder i vores forskrift, så ville man ikke kunne anke. Her vil man som borger kunne anke Ekspropriationskommissionens, men også vores egen miljømyndigheds afgørelse. Men det er ikke ensbetydende med, at vi standser anlægsarbejdet. Det er igen miljømyndigheden, der skal afgøre, hvorvidt man skal standse eller ej.

Til Morten Kabells spørgsmål om skærpet kontrol: Ja, i allerhøjeste grad. Jeg tror, vi alle sammen er blevet gjort opmærksom på, at der er brug for skærpet kontrol ved større anlægsarbejder af meget længerevarende karakter, hvis vi skal sikre, at arbejdet bliver udført på en sådan måde, at alle hensyn bliver taget.

Lars Weiss (A): Jeg føler mig næsten fuldt oplyst oven på borgmesterens svar. Det eneste, jeg har lidt svært ved at forstå, er det her med, at man siger, at forvaltningen skal læne sig op ad Ekspropriationskommissionens praksis. Ekspropriationskommissionens praksis er i forbindelse med etableringen af metrocityringen, at man eksproprierer ud fra de beregnede støjniveauer, som Metroselskabet, når de inden for rammerne, hvor der ikke er givet en dispensation, støjer.

Hvis det viser sig, at en eller anden af metrostationerne hviler oven på meget, meget hård kalk, og der skal bores med kraftigere maskinel, og der kommer mere støj, så skal Ekspropriationskommissio-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

nen muligvis ud og kigge på det igen og dermed pålægge Metroselskabet, at bygningerne skal eksproprieres.

Så det er lidt en diskussion om hønen og ægget. Er det kommunens dispensationspraksis, der afleder, hvad Ekspropriationskommissionen gør? Det vil jeg da håbe. Eller er det den anden vej rundt, hvor det er Ekspropriationskommissionens ekspropriationer, der gør, om kommunen giver en dispensation til et konkret byggeprojekt? Det sidste har jeg lidt svært ved at se logikken i. Jeg håber, at borgmesteren vil kunne uddybe det.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vil borgmesteren det? Jeg giver ordet for en kort bemærkning til borgmester Ayfer Baykal. Ellers må spørgsmålet stilles skriftligt.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Ayfer Baykal**: Nu kom borgmesteren for sent, så hun er ikke blevet opdateret helt. Jeg ved, at forvaltningen arbejder på højtryk på at finde ud af, om det er hønen eller ægget først. Men efter det sidste, jeg har fået oplyst i forhold til Lars Weiss' spørgsmål, så vil forvaltningen læne sig op ad Ekspropriationskommissionens arbejde. Men ellers så, ja, jeg tror ikke, jeg forstod dit spørgsmål så.

Men uanset hvad, så skal vi som miljømyndighed kigge på hver enkelt byggeplads, kigge på, hvad det er for nogle forhold, og hvis Ekspropriationskommissionen har besluttet, at vi skal ekspropriere tre lejligheder, så kan man sige, så skal vi som miljømyndighed ikke tage hensyn til de tre lejligheder, fordi så har man håndteret den situation, og så vil miljømyndigheden kigge på det, der er tilbage, og stille de krav.

Men ellers må du stille dit spørgsmål en gang til, Lars Weiss, jeg tror ikke, jeg forstod dit spørgsmål.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

7. Nyhavns solside og Sankt Annæ Projektet (2012-90040)

Indstilling om,

1. at Københavns Kommune og Realdania igangsætter dispositionsforslag for Nyhavns solside mellem Toldbodgade og Skuespilhuset med alle udgifter afholdt af Realdania, samt
2. at dispositionsforslaget udarbejdes som en del af Sankt Annæ Projektet (Sankt Annæ Plads, Kvæsthusgade og optionen Store og Lille Strandstræde) under vilkår som beskrevet i indstillingen.

Det bemærkes, at Økonomiudvalget den 4. september 2012 behandlede "Udmøntning af provenu fra salget af KE transmission". Af den sag fremgår det, at salget af KE Transmission nu er gennemført, og at provenuet fra salget af KE Transmission kan finansiere dispositionsforslaget, som besluttet i forbindelse med overførselssagen. Overførselssagen er dermed fuldt finansieret.

Økonomiforvaltningen vurderer derfor, at scenarie 3 i indstillingen til Teknik- og Miljøudvalget bør bortfalde, da scenariet ikke længere er relevant.

Endvidere forudsættes det, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Punkt 5-8 blev behandlet efter punkt 9.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

8. Ørestads Boulevard, fodgængerfelt på Hedegaardsvej og stoppestedforbedringer for 250S (2012-23269)

Indstilling om,

1. at annullere og tilbageføre rådighedsbeløbet på 0,8 mio. kr. (2012 p/l) til kommunekassen vedr. signalanlægget på Ørestads Boulevard/CF Møllers Alle, da signalet er finansieret ad anden vej. De 0,8 mio. kr. (2012 p/l) er afsat på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3 og skal tilbageføres til Økonomiudvalgets bevilling Finansposter, funktion 8.22.05.5 (Kassen),
2. at der frigives en anlægsbevilling på 0,45 mio. kr. (2012 p/l) til udførelse af et fodgængerfelt ved krydset Hedegaardsvej / Amager Strandvej. Anlægsbevillingen skal frigives på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3 i 2012, samt
3. at der frigives en anlægsbevilling på 0,2 mio. kr. (2012 p/l) til at forbedre stoppestedforholdene ved linje 250S på Lossepladsvej. Anlægsbevillingen skal frigives på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Ordinær anlæg, funktion 2.28.23.3 i 2012.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Punkt 5-8 blev behandlet efter punkt 9.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

10. Skoledistriktsændringer 2013-14 (2012-57812)

Indstilling om,

1. at rode 92 og 93 overføres fra Kildevældskolen til Strandvejsskolen. (Børne- og Ungdomsudvalget)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Som I ved, behandlede vi den 20. september sagen om skoledistriktsændringer. Ved en procedurefejl blev 4. at-punkt ikke sat til afstemning, da vi stemte om de øvrige punkter. Det er derfor det tidligere 4. at-punkt, der er på dagsordenen igen med henblik på, at vi kan stemme om punktet.

Jeg giver ordet til Mia Nyegaard for bemærkninger til 4. at-punkt og kun til 4. at-punkt. De øvrige punkter blev behandlet på mødet den 20. september

Mia Nyegaard (B): Vi ønsker sådan set bare en protokolændring, der hedder:

"Det Radikale Venstre stemmer imod, fordi vi ønsker, at skoledistriktsændringerne for Kildevældsskolen ændres således, at Kildevældsskolen beholder rode 93 og kun afgiver rode 92 til Strandvejsskolen. Det gør vi bl.a., fordi vi finder, at en afgivelse af rode 93 vil betyde en u hensigtsmæssig sammensætning af elever i forhold til tosprogsprocenten og den socioøkonomiske baggrund."

Indstillingen blev godkendt med 31 stemmer imod 18.

For stemte: A, F, Ø, Signe Goldmann (løsgænger) og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Imod stemte: B, C, I, O og V.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

Det Radikale Venstre afgav følgende protokolbemærkning:

”Det Radikale Venstre stemme imod, fordi vi ønsker, at skoledistriktsændringerne for Kildevældsskolen ændres således, at Kildevældsskolen beholder rode 93 og kun afgiver rode 92 til Strandvejsskolen. Det gør vi bl.a. fordi vi finder, at en afgivelse af rode 93 vil betyde en uhenigtsmæssig sammensætning af elever i forhold til tosprogsprocent og socioøkonomisk baggrund.”

=====

11. Anlægsbevilling til projektering af udvidelse af Vigerslev Allés Skole samt institutionsudbygning med 100 fritidshjemspladser, Valby (2012-99492)

Indstilling om,

1. at der gives en anlægsbevilling på 2.249.489 kr. (2012 p/l) til projektering af udvidelsesprojekt for Vigerslev Allés Skole. Der anvises dækning for anlægsbevillingen på Børne- og Ungdomsudvalgets anlægsramme, jf. tabel 1 i økonomiafsnittet, samt
 2. at der gives en anlægsbevilling på 10.147.239 kr. (2012 p/l) til udvidelse af den integrerede institution Slaraffenland med 100 fritidshjemspladser. Der anvises dækning for anlægsbevillingen på Børne- og Ungdomsudvalgets anlægsramme, jf. tabel 2 i økonomiafsnittet.
- Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Børne- og Ungdomsudvalgets budgetramme.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

12. Forprojekt vedr. EATFabrikken (2012-120572)

Indstilling om,

1. at orienteringen om Madhusets forprojekt vedr. Madbyen/EATFabrikken tages til efterretning, samt
2. at Børne- og Ungdomsforvaltningen som en del af dette forprojekt sælger EAT skolemad til Albertslund Kommune i 4 måneder.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

(Standsningsret)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Cecilia Lonning har i Børne- og Ungdomsudvalget benyttet sig af sin standsningsret til at få sagen indbragt for Borgerrepræsentationen. Jeg giver derfor ordet til en repræsentant for Venstre, og det er borgmester Pia Allerslev, værsgo.

Borgmester **Pia Allerslev**: Når vi i Børne- og Ungdomsudvalget har benyttet os af standsningsretten, så er det dybest set, fordi vi har en grundlæggende skepsis over for Københavns Madhus, vi har en grundlæggende skepsis over for det at bruge kommunale kroner på Københavns Madhus og hvad der dermed følger.

Fordi når man på denne her måde vælger at udvide butikken, så synes Venstre, at det er på tide at spørge sig selv, om det her er en kommunal kerneopgave. Er det en kommunal kerneopgave at sælge skolemad i Albertslund, eller er det en kommunal kerneopgave at producere krydderurter for københavnernes skattekrone?

Vi synes efterhånden, at det her har taget overhånd, og i Venstre ønsker vi altså ikke at spille borgernes penge på den slags, så derfor har vi tænkt os at stemme imod hele projektet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

Rikke Lauritzen (Ø): Lige en lille servicemeddelelse til kultur- og fritidsborgmester Pia Allerslev. Hverken de ting, der bliver lavet i forhold til Albertslund, eller den udvidelse, Madhuset har gang i, er noget, Københavns Kommune betaler, men det er jeg sikker på, at børne- og ungdomsborgmesteren kan redegøre lidt mere for.

Det, jeg står her for, er i virkeligheden for at fortælle, hvorfor vi har undladt at stemme til den indstilling, vi havde, da den blev behandlet i udvalget.

Det er sådan set ikke, fordi vi er imod, at skolebørnene i Albertslund får EAT-mad. Tværtimod kunne vi sådan set godt tænke os, at skolebørn i hele landet fik mulighed for at få et godt og sundt og lækkert måltid mad hver dag. Det er da også derfor, hver gang vi har udvidet EAT-ordningen, ikke alene i forhold til den almindelige ordning i København, men også i forhold til de fattigste børn tilbage i 2008 med hele fattigdomspakken, men også senest i det budget, vi lige har lavet for 2013, hvor endnu flere københavnere får gratis skolemad...

Nej, da vi undlod at stemme, var det sådan set for at markere, at vi er voldsomt, voldsomt er måske et voldsomt ord, jo, men i tvivl om, at den konstruktion, der lægges op til, er det rigtige, hvis Madbyen skal blive en realitet. Der er ingen tvivl om, at vi synes, at tankerne hos Madhuset er voldsomt spændende, de er visionære, og det er ikke engang noget, vi skal bruge penge på i kommunen, det er vi jo altid glade for. At udvide Madhuset med diverse aktiviteter, hvor børnene kan blive fortrolige med det at lave mad og også det at forberede mad, og i modsætning til kultur- og fritidsborgmesteren kan jeg sådan set godt se noget fint i, at børn er med til at dyrke krydderurter og dermed vide, hvor det er ingredienserne til maden kommer fra, har vi sådan set ikke noget imod. Vi synes, det er spændende, og vi synes også, det kunne være en gevinst for hele Kødbyen, hvis man fik noget fedt op at stå der.

Nej, der hvor vi har vores tvivl, er, når vi kommer til det, der hedder Madfabrikken, som jo er den her tanke om, at Københavns Kommune eller Madhuset eller Madbyen, eller hvad det nu kommer til at hedde, skal til at lave mad netop til flere kommuner. Ud over, at de selvfølgelig stadig væk skal producere til de københavnske skolebørn, skal de så også producere mad til andre skoler i andre kommuner. Fordi vi ville faktisk rigtig gerne have haft sådan en overordnet politisk diskussion af, hvad der er af konsekvenser, men selvfølgelig også fordele ved, at vi begynder at lave § 60-virksomheder i Københavns Kommune, altså de her tværkommunale virksomheder, hvor man altså netop kan sælge ydelser til andre kommuner.

Jeg synes, at jeg har oplevet lidt for tit, at Københavns Kommune bare springer ud i, at nu skal vi i gang med at indgå nogle nye samarbejder, nu skal vi have nogle forskellige virksomhedsordninger, nu laver vi nogle koncernvirksomheder internt i vores egen kommune, uden at der som sådan er en overordnet politisk diskussion. Tit bliver der sagt, at vi alt for meget er sagsbehandlere og ikke er politisk visionære, men når der rent faktisk er noget, vi kunne diskutere politisk, så er det noget, vi bare springer ud i med lukkede øjne, havde jeg nær sagt, eller har man i hvert fald fornemmelsen af nogle gange. Her synes jeg faktisk, det kunne være vigtigt at diskutere: Er det her rent faktisk noget, vi vil?

Jeg synes, der er masser af spørgsmål at stille. Hvad betyder det, hvis vi skal fungere som sådan en slags superkommune, der tilbyder ydelser til andre kommuner? Hvor er den demokratiske forankring henne i en § 60-virksomhed, og hvem har det politiske ansvar osv. osv.?

Da vi samtidig kan forstå, at de juridiske aspekter ved at lave Madbyen i bedste fald er uafklarede, så kunne vi faktisk også godt tænke os, at man snarest, det kunne f.eks. være i Økonomiudvalget, tog denne her generelle diskussion op, ikke bare om § 60-virksomheder, altså tværkommunale virksomheder, men generelt om, hvad det er for nogle forskellige ejerformer og virksomhedskonstruktioner, vi har og gerne vil have her i kommunen.

Men som sagt har vi ikke noget imod det her konkrete pilotprojekt med Albertslund Kommune. Vi kan også forstå af indstillingen, at Albertslund Kommune sådan set ved de investeringer, de laver nu i form af, at de skal til at have EAT, sagtens kan bruge det bagefter, hvis de finder på en anden må-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

de at lave deres børnemad på. Så på den måde er det sådan set en udmærket situation for begge kommuner.

Så vi stemmer for indstillingen, men altså med forbehold for, at vi får denne her politiske stillingtagen til den bagvedliggende konstruktion af en eventuel Madby.

Borgmester Anne Vang: Jeg synes, visionen om Madbyen er smuk. Madbyen handler om at producere skolemad til børn. Hvorfor skal børn have skolemad? Det skal de, fordi mad er en forudsætning for at lære noget.

Jeg tror, vi alle sammen herinde kender det, at hvis man ikke har fået noget ordentligt at spise, så har man svært ved at tænke. Sådan er det i endnu højere i grad for børn. Vi har fået evalueret vores skolemadskoncept, og det viser sig, at det øger børns koncentrationsevne, det øger børns indlæringssevne, og det øger også ro i klassen, fordi ungerne ikke hænger i gardinerne i totalt sukkerchok. Derfor er skolemad noget, vi hos Socialdemokraterne støtter fuldt op om. Vi synes sådan set også, at det kunne være rigtig dejligt, hvis kommuner rundt omkring vores by kunne lære lidt af Københavns rigtig, rigtig gode erfaringer med lækker og sund skolemad.

Den anden del af visionen i forhold til Madbyen handler om maddannelse. Det er sådan, at i Kødbyen befinder der sig i dag Billedskolen, Musikskolen og Teaterskolen. Der lærer børn noget på anderledes måder. Det her med, at det praktiske og det kreative kan være indgang til læring, tror jeg, de fleste skolefolk vil nikke genkendende til. Og sådan forholder det sig også med mad. Du kan lære at regne ved at skulle lave en opskrift, hvor du kun har en opskrift til ét menneske, og så skal du lige pludselig lave mad til hele din klasse, og det kræver altså, at du sætter dig ned og regner. Det kan fange nogle børns interesse. Du skal også lære at læse for at kunne forstå en opskrift. Det kan også fange børns interesse på en rigtig god måde.

På den måde kunne Madbyen være en smuk forlængelse af det arbejde, der foregår på Musikskolen, Teaterskolen og Billedskolen.

Den sidste del af Madbyens vision handler om socioøkonomi, om madproduktion, at der kan man faktisk godt få mennesker med særligt behov til at tage del i udarbejdelsen af maden. Vi har så få stillinger til mennesker med særlige behov og handicap i vores by. Nu har vi rent faktisk en mulighed for, uden at det koster os noget, at tilvejebringe nogle af de her stillinger. Det synes jeg kunne være så flot.

Så siger borgmester Pia Allerslev, at det synes hun ikke, vi skal bruge penge på, fordi borgmesteren er skeptisk over for Madhuset. Jeg synes, det er meget beklageligt med en borgmester, der er skeptisk over for en kommunal institution, og kan som sådan kun spørge mig selv, hvorfor hun mon er det.

Nu er det heldigvis sådan, at vi faktisk ikke skal bruge penge på det. Som Rikke Lauritzen ganske rigtigt påpegede, så er det sådan, at Københavns Madhus har søgt om penge i Promilleafgiftsfonden til at få undersøgt, om det her projekt kan leve, eller om det ikke kan leve.

Når vi fremlægger denne her indstilling, så er det, fordi vi som kommune har nogle holdninger til – eller det synes jeg i hvert fald, vi bør have – hvad det er der skal undersøges. Jeg synes, det her projekt med Madbyen er visionært, men vi har en skolemad, der skal driftes, og forudsætningen for at bevæge sig ind i et visionært madprojekt er, at det ikke sætter vores driftsstabilitet i forhold til den eksisterende madproduktion, vi har, over styr. Der er noget boller i karry, der skal leveres til nogle skoler, og det skal vi ikke sætte over styr ved at få Albertslund ind i billedet, få socioøkonomi ind i billedet, få maddannelse ind i billedet. Derfor er der en række ting, der skal undersøges. Det koster os heldigvis ikke en krone, men det er rigtig væsentligt, at vi er med inde over det arbejde som kommune.

Derfor vil jeg også rigtig gerne sige til Rikke Lauritzen fra Enhedslisten, at en af de ting, der skal undersøges, er, hvordan konstruktionen skal være. Er det mest hensigtsmæssigt med et kommunalt madhus? Er det mest hensigtsmæssigt med en tværkommunal virksomhed? Der er en række lovgiv-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

ningsmæssige ting, der skal afsøges i forbindelse med, om det her projekt kan flyve, eller om det ikke kan flyve.

Jeg vil gerne garantere Enhedslistens Rikke Lauritzen for, at jeg er lige så optaget, som hun er, af, at vi finder en konstruktion, som giver mening, og som kan leve. For ellers skal vi bestemt ikke sætte vores egen skolemadsproduktion over styr for det her.

Trine Schaltz (F): Vi skal finde en konstruktion, der kan leve, og det er også derfor, det giver mening, at vi tager denne her orientering om Madhusets forprojekt til efterretning, og det er ligesom det, det handler om. Plus det med, at vi giver Madhuset lov til i en forsøgsperiode på 6 måneder at sælge EAT-mad.

Altså et eller andet sted synes vi i SF, at det her er et forslag, som er meget kreativt, som ligesom sprudler af liv. Der er nogle gode elementer i det. Det ville være dejligt, hvis andre kommuner kunne få glæde af den mad, som vi producerer i København. Og hvis det så oven i købet på længere sigt kunne gøre det lidt billigere for os at producere, så ville det i hvert fald ikke gøre noget.

At lave en socioøkonomisk virksomhed er også noget, som vi rigtig gerne vil være med til. Skolehaver, altså et eller andet sted må man sige, at børnene på Vesterbro ville kunne have glæde af det på en rigtig fornuftig måde. Men ikke mindst er mad utrolig vigtig, og der er vanskeligheder i de her år med mad og med ernæring og med at spise for meget eller spise for lidt. Så hvis Madhuset på en mere spændende måde, måske en endnu mere spændende måde end den undervisning, børn får i skolen i øjeblikket, kunne bidrage til mere interesse og viden om mad, så ville det være rigtig godt.

Vi er helt klar over, der er nogle juridiske, nogle økonomiske og nogle praktiske ting, der skal afklares, og vi tænker, at det er det, der skal ske i det næste stykke tid. Når det så er sket, når vi kan få noget mere viden om, hvordan tingene hænger sammen, og hvilken rolle vi vil spille, og hvilke konsekvenser det vil have, hvis kommunen skulle sælge f.eks. EAT-mad til andre, så tager vi en diskussion om det og ser, hvor meget og hvor langt vi kan komme med det. Men selve det at lade dem arbejde videre med det, vil vi rigtig, rigtig gerne.

Rasmus Jarlov (C): Det var et spændende indlæg fra borgmester Anne Vang, hvor vi blev belært om, at man ikke må være skeptisk over for kommunale institutioner. Så har vi i Den Konservative Gruppe et problem, bl.a. i forhold til Ungdomshuset, som vi er ret skeptiske over for. Det er også mange andre ting, vi er skeptiske over for, som foregår i kommunen, og det skal man vel have lov til.

Vi blev også belært om, at børn skal have mad for, at de kan fungere i skolen. Der er det så åbenbart nødvendigt at sige, at det ved vi faktisk godt, også vi, der er imod det her med, at man bruger kommunale kroner på det. Uenigheden handler om, at vi faktisk ikke synes, at det er en kommunal opgave. Der er faktisk ting, som godt kan fungere, uden at man bruger kommunale kroner på det.

Det her er bare endnu et eksempel på, at man udvider kommunens opgaver til noget, som ikke burde være et kommunalt ansvar, i det her tilfælde at sørge for, at børn får mad, og så endda i andre kommuner. Vi er så langt væk fra en kerneopgave her, som man næsten overhovedet kan være, og derfor kan vi selvfølgelig ikke støtte det her projekt.

Borgmester **Pia Allerslev:** Blot for at sige, at mine bekymringer ikke er blevet mindre af at høre på Enhedslistens Rikke Lauritzens bekymringer og forbehold. Så skulle vi på noget som helst tidspunkt have været i tvivl, så er vi nu helt sikre på, at det bliver et nej til det her forslag.

I forhold til økonomien – og tak for belæringen, jeg havde læst det – når jeg læser under økonomiafsnittet i indstillingen, at der står "Pilotprojektet finansieres af Albertslund Kommune og Københavns Madhus' projektmidler.", og jeg ved, hvor mange penge vi poster ind i det, der hedder Københavns Madhus, hvert eneste år, så må man med rette kunne antage, at nogle af de projektmidler, som de også har at gøre med, kommer fra Københavns Kommunes skatteborgere.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

Så vil jeg ligesom Rasmus Jarlov også gerne have lov til at tillade mig at være skeptisk over for rigtig, rigtig mange kommunale institutioner, uanset om det er nogle, der er blevet vedtaget i denne her forsamling eller andet. Ungdomshuset er nævnt. Lad mig så bare nævne lokaludvalget, for at bringe et andet i spil. Og så blot endnu en gang understrege, at det ikke er og bliver aldrig en kommunal kerneopgave at dyrke krydderurter eller lave mad til børn i Albertslund.

Borgmester **Anne Vang**: Jeg tror desværre, at de medarbejdere, vi har ude i Københavns skolehaver, som hver eneste dag dyrker krydderurter og høster dem sammen med børn fra vores daginstitutioner og skoler og lærer rigtig, rigtig meget i den forbindelse, vil være kede af at se sig streget af listen over kommunale kerneopgaver. Jeg mener, de hører til på den liste, ligesom jeg mener, at det her kan blive et rigtig, rigtig spændende projekt for os som kommune at gå ind i.

Til gengæld vil jeg gerne understrege, at vi ikke bruger en krone i Albertslund Kommune på skolemad som kommune. Det er sådan, at Københavns Madhus har søgt midler hos noget, der hedder Promilleafgiftsfonden, og det er dér, det her projekt finansieres.

Indstillingen blev godkendt med 35 stemmer imod 13.

For stemte: A, B, F, Ø, Signe Goldmann (løsgænger) og Jaleh Tavakoli (løsgænger)

Imod stemte: C, I, O og V.

=====

13. Det Kongelige Opfostringshus og Den Thorupske Stiftelses anmodning om henstand med tilbagebetaling af gæld til Københavns Kommune (2010-114903)

Indstilling om,

1. at tilbagebetalingen af kommunens tilgodehavende hos DKO på 8,5 mio. kr. med tillæg af renter kan udsættes til senest den 15. juli 2013, samt
2. at forslag om ændringer af vedtægter for DKO samt transport af kommunens pantebrev godkendes. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Børne- og Ungdomsudvalgets budgetramme.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

14. Oversigt over folkeskoler, der fysisk kan udbygges med en idrætshal (2012-94157)

Indstilling om,

1. at oversigt over folkeskoler, der fysisk kan udbygges med en idrætshal tages, til efterretning. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Børne- og Ungdomsudvalgets og Kultur- og Fritidsudvalgets budgetramme.

Det bemærkes endvidere, at det i indstillingen ikke er taget højde for kommuneplans- og lokalplansrammer i vurderingen af om udbygning af skolerne er mulig. Når projekterne bliver konkretiseret skal Økonomiforvaltningen og Teknik- og Miljøforvaltningen således inddrages, med henblik på at vurdere behovet for eventuelle lokalplans- og kommuneplanstillæg.

(Kultur- og Fritidsudvalget og Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

15. Redegørelse for det øvrige behov for idrætskapacitet i København (2012-71136)

Indstilling om,

1. at redegørelse for idrætsområdet med bilag tages til efterretning. (Kultur- og Fritidsudvalget)

Birthe Skaarup (O): Jeg synes lige, jeg vil knytte et par ord til den redegørelse, der ligger her i dag. Det skal selvfølgelig også ses i lyset af, at jeg er medlem af Kultur- og Fritidsudvalget, og at vi løbende diskuterer mange ting omkring idræt i det her udvalg selvfølgelig, men også for at gøre opmærksom på denne her redegørelse.

Det er sådan, at når vi ser ud til år 2025, så er der faktisk et anlægsbehov på det her område på omkring 2,5 mia. Det skal selvfølgelig ses i lyset af, at København vokser, at der kommer borgere her til. Jeg synes, at man bliver nødt til at holde sig for øje her i Borgerrepræsentationen, at der skal gøres en stor indsats på det her område. Det giver os en rettesnor om, at hele Borgerrepræsentationen skal se nødvendigheden af, at vi prioriterer området. Vi skal også sørge for, at der er tilgængelighed til de her idrætsfaciliteter, og det kan man selvfølgelig gøre ved at udvide åbningstid og de elektroniske nøgle-systemer, som der allerede er succes med. Men også mobile enheder eller sundhedskort kan bruges på det her alter.

En reduceret bemanning kommer måske også på tale, og der har jo allerede været succes på området. Københavns Hovedbibliotek og Islands Brygges Bibliotek er nogle af de steder, hvor der har været de her succesforsøg.

En anden ting, som jeg også synes, man skal kigge på, er, at København består af 10 bydele, og det er ikke samme niveau, der er i de her bydele. Det er sådan, at tilvæksten i København ikke er lige- ligt fordelt mellem de 10 bydele, og det skal man også, synes jeg, lægge mærke til.

Men en af de ting, som vi tidligere har haft til debat, er, at man skal huske at anlægge idrætsfaci- liteter i forhold til folkeskolerne, også når man bygger nyt.

Jeg synes også, at redegørelsen sætter streg under, at man skal tænke på dem, der er fysisk handi- cappede, og de ældre, når man anlægger aktiviteter i byens rum.

Bagest i redegørelsen kan Borgerrepræsentationens medlemmer se, at der er en investeringsplan på 1,6 mia., hvor der hen ad vejen er faldet nogle forslag ud. Listen er ikke udtømmende, men der er rigeligt for hele Borgerrepræsentationen at forholde sig til i de kommende budgetter.

Jeg tog ordet for, at man skal være opmærksom på det her område. Det er væsentligt for borger- nes sundhed og i det hele taget for de kommende generationers aktivitet og sundhed.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

16. Vinterbadning i havnebadene - og opfølgning på Flydende Foreningshus og badezoner (2012-97565)

Indstilling om,

1. at der i 2012 gives en rådighedsbevilling og anlægsbevilling på 3,5 mio. kr. (2012 p/1) på Kultur- og Fritidsudvalgets anlægsbevilling, Kultur og Fritid, funktion 0.32.31.3, til køb af 2-3 mobile saunafaci- liteter (inkl. låsebrikssystem til havnebadet ved Islands Brygge), som kan placeres ved byens havneba- de og strande,
2. at der i 2012 gives en rådighedsbevilling og anlægsbevilling på 0,5 mio. kr. (2012 p/1) på Kultur- og Fritidsudvalget anlægsbevilling, Københavns Ejendomme, funktion 0.32.31.3, til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

igangsætning af projektudvikling og forprojektering af en tilbygning til havnebadet ved Islands Brygge med afsæt i skitseforslaget fra BIG. I de 0,5 mio. kr. indgår et administrationsbidrag på 2,2 % (11.000 kr.) fordelt med 0,5 % (2.500 kr.) til Kultur og Fritid (Bestillerenhed) og 1,7 % (8.500 kr.) til Københavns Ejendomme,

3. at der i 2012 anvises finansiering for de 3,5 mio. kr. (2012 p/l) til indkøb af 2-3 mobile saunafaciliteter (inkl. låsebriksystem til havnebadet ved Islands Brygge) på Kultur- og Fritidsudvalgets anlægsbevilling Kultur og Fritid, funktion 0.32.31.3,

4. at der i 2012 anvises finansiering for anlægsbevillingen på 0,5 mio. kr. (2012 p/l) ved omplacering af 0,5 mio. kr. (2012 p/l) på Kultur- og Fritidsudvalgets anlægsbevilling Kultur og Fritid, funktion 0.32.31.3, til Kultur- og Fritidsudvalgets anlægsbevilling, Københavns Ejendomme, funktion 0.32.31.3, samt

5. at de 0,3 mio. kr. (2012 p/l) i hvert af årene 2012-2015 til drift af de 2-3 mobile saunafaciliteter finansieres ved ændring af brug af driftsmidler på 0,3 mio. kr. (2012 p/l) i hvert af årene 2012-2015 på Kultur- og Fritidsudvalgets driftsbevilling, Kultur og Fritid, funktion 0.32.31.1, som oprindeligt var afsat til projektet "Badning i Havnen".

Borgerrepræsentationen har endnu ikke afsat anlægsmidler til projektet, som vurderes at udgøre ca. 20 mio. kr.

Det bemærkes, at henset til at det byggeteknisk er et vanskeligt projekt at bygge et havnebad anbefaler Økonomiudvalget at der bevilges 0,5 mio. kr. til forprojektering.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

17. Træningslokale på Bagsværd Rostadion (2012-105176)

Indstilling om,

1. at der gives tilladelse til Dansk Forening for Rosport, Dansk Kano- og Kajakforbund samt Team Danmark til at opføre en tilbygning på 170 m² ovenpå den nuværende bådehal på Bagsværd Rostadion,

2. at der gives tilladelse til, at Københavns Kommune modtager en donation - i form af en tilbygning på bådehallen på Bagsværd Rostadion - fra Dansk Forening for Rosport, Dansk Kano- og Kajakforbund samt Team Danmark, samt

3. at der på kommunens ejendom matr.nr. 14-yx Bagsværd (i daglig tale Bagsværd Rostadion) tinglyses en servitut om, at tilbygningen, som nævnt ovenfor, i 30 år stilles til rådighed for Dansk Forening for Rosport, Dansk Kano- og Kajakforbund samt Team Danmark til brug for træningsfaciliteter til roning, kano og kajak.

Det bemærkes, at "I forlængelse af at Dansk Forening for Rosport, Dansk Kano- og Kajakforbund samt Team Danmark gives tilladelse til at opfører træningslokale på Bagsværd Rostadion, bør det overvejes, om der er fonde eller lignende, der kunne have interesse i at overtage hele ejendommen med henblik på videreførelse af aktiviteterne.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Kultur- og Fritidsudvalgets budgetramme.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Overborgmester Frank Jensen deltog ikke i behandlingen af sagen grundet inhabilitet.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

=====

18. Forsinket bevillingsansøgning vedr. restaurering af Thorvaldsens Museums lofter (2012-100891)

Indstilling om,

1. at der gives en rådighedsbevilling på 3,8 mio. kr. og en anlægsbevilling på 10 mio. kr. til restaurering af Thorvaldsens Museums lofter på anlægsbevilling Kultur og Fritid, funktion 3.35.60.3 – Museer, se økonomiafsnit for fordeling mellem årene,

2. at de 3,8 mio. kr. finansieres ved en indtægtsbevilling på 2,8 mio. kr. til Thorvaldsens Museum på anlægsbevilling Kultur og Fritid, funktion 3.35.60.3 – Museer og konvertering af 1 mio. kr. fra servicebevilling Kultur og Fritid, funktion 3.35.60.1 – Museer til anlægsbevilling Kultur og Fritid, funktion 3.35.60.3 – Museer. Se økonomiafsnit for fordeling mellem årene, samt

3. at fondsmomsen på i alt 0,490 mio. kr. som følge af tilskuddet på i alt 2,8 mio. kr. i 2012, 2013 og 2014 finansieres ligeligt mellem Kultur- og Fritidsforvaltningen og Økonomiforvaltningen med 0,245 mio. kr. hver. Se økonomiafsnit for fordeling mellem årene og konti.

Det bemærkes, at det ikke er i overensstemmelse med Københavns Kommunes bevillingsregler at igangsætte et anlægsarbejde uden en forudgående anlægsbevilling givet af Borgerrepræsentationen. Ligeledes er det en forudsætning for modtagelse af eksterne tilskud, at der forud er blevet bevilget en indtægtsbevilling.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Kultur- og Fritidsudvalgets budgetramme.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

19. Finansiering af ubemandet adgang på kultur- og fritidsinstitutioner (2012-27911)

Indstilling om,

1. at der gives en rådigheds- og anlægsbevilling på 6,59 mio. kr. til etablering af elektronisk adgangskontrol med henblik på forbedret service gennem ubemandet adgang og udvidet åbningstid på en række institutioner på anlægsbevilling Kultur og Fritid, funktion 3.32.50.3 – Folkebiblioteker, samt

2. at der anvises finansiering for de 6,59 mio. kr. på anlægsbevilling Kultur og Fritid, funktion 3.32.50.3 - Folkebiblioteker ved ubrugt internt lån på 6,59 mio. kr. til nyt selvbetjeningssystem i Københavns biblioteker.

Det bemærkes, at såfremt Kultur- og Fritidsudvalget vælger en institution fra bruttolisten af institutioner, umiddelbart egnede til etablering af elektronisk adgangskontrol og indførelse af ubemandet adgang, som ikke hører under anlægsbevilling Folkebiblioteker, funktion 03.32.50.3, skal der foretages bevillingsændring til rette funktion (eks. Stadion og idrætsanlæg, funktion 0.32.31.3).

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Kultur- og Fritidsudvalgets egen budgetramme.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2012**

20. Røking i udvalg (2012-148995)**Vesterbro Lokaludvalg**

Godkendelse af,

1. at Søren Thalund (udpeget af Idrætsområdet) udtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra den 11. oktober 2012.
2. at Bayram Korkmaz (udpeget af Integrationsområdet) indtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra den 11. oktober 2012.

Vanløse Lokaludvalg

Godkendelse af,

3. at Rikke Svendsen (udpeget af området Handel/Erhverv) udtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra den 11. oktober 2012.
4. at Susanne Louw (udpeget af området Handel/Erhverv) indtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra den 11. oktober 2012.
5. at Bent Andersen (udpeget af området Miljø- og naturforeninger 1) udtræder som 1. suppleant af lokaludvalget med virkning fra den 11. oktober 2012.
6. at Lars Ravn Jensen (udpeget af området Miljø- og naturforeninger) indtræder som 1. suppleant i lokaludvalget med virkning fra den 11. oktober 2012.

Valby Lokaludvalg

Godkendelse af,

7. at Mogens Thorvald Larsen (udpeget af Dansk Folkeparti) udtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra den 11. oktober 2012.
8. at Anne-Sophie Delbanco (udpeget af Dansk Folkeparti) indtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra den 11. oktober 2012.

Brønshøj-Husum Lokaludvalg

Godkendelse af,

9. at Rosa Siri Lund (udpeget af Børne- og ungeområdet) udtræder som medlem af lokaludvalget med virkning fra den 11. oktober 2012.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

21. Forespørgsel til Kultur- og Fritidsborgmesteren om filmfond i København (2012-145035)

Kultur- og Fritidsborgmesteren bedes redegøre for,

1. Hvad status er på, hvor mange midler der er givet tilsagn om fra andre aktører til etablering af en filmfond i København? Forventes der herudover snarlige tilsagn fra yderligere aktører, så man kan nå målet på 20 mio. kr. fra andre aktører?
2. Om borgmesteren vil støtte, at Københavns Kommune yder et mindre beløb end 20 mio. kr. til en filmfond svarende til det beløb, som andre aktører tilsammen har givet, hvis ikke målet om at rejse 20 mio. kr. fra andre aktører indfries?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

3. Om borgmesteren ser andre alternative løsninger eller om de 20 mio. kr., som Københavns Kommune har afsat med Budgetaftalen for 2012, føres tilbage til kommunekassen, hvis ikke målet om at rejse 20 mio. kr. fra andre aktører indfries?

(Stillet af Socialistisk Folkeparti)

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Som vi godkendte under godkendelsen af dagsordenen, så vil denne forespørgsel ligesom sidste gang teste en ændring af taletidsreglerne.

Jeg skal først give ordet til en repræsentant for Socialistisk Folkeparti, der har rejst forespørgslen, og det er Peter Thiele, kan jeg høre på bemærkninger fra salen, så værsgo til Peter Thiele.

Peter Thiele (F): Tak til formanden. Det er jo nærmest en tom sal, man snakker til.

Filmfonden er et projekt, der har været i gang længe, et ønske fra et stort flertal herinde og fra rigtig mange i filmbranchen, at man løftede det kreative erhverv, og at man skabte arbejdspladser. En filmfond er et af de mest præcise og et af de virkemidler, man har set har haft allerbedst effekt rundt i Danmark og rundt i Europa til at skabe arbejdspladser. Der er lige lavet en vurdering og en evaluering af filmfondene rundt i Danmark, som viste, at de gik langt over det mål, som var sat inden. Derfor er jeg glad for, at man i dag har kunnet læse de positive tilkendegivelser, der har været i forhold til at lave en filmfond.

Det er ærgerligt, at vi ikke er kommet op på det oprindelige beløb, som lå i aftalen. Dengang blev det også, i hvert fald mundtligt, tilkendegivet, at det ikke ville være noget problem at få 20 mio. fra andre aktører, sådan så man matchede det beløb, som Københavns Kommune satte af til det. Det har så vist sig at være noget af et problem. Nu er der gået et helt år, hvor de arbejdspladser og den vækst, som vi netop ønskede med forslaget, ikke er kommet. Det synes jeg er rigtig ærgerligt, fordi mange folk så ikke har kunnet få et arbejde i filmbranchen.

Forhåbentlig kan vi i dag få nogle tilkendegivelser om, at der er en fremdrift i projektet, og tilkendegivelser om, at kulturborgmesteren og de andre parter er interesserede i at finde en løsning, hvor vi får lavet en filmfond i en eller anden form.

Vi har i SF også i spørgsmålene til kulturborgmesteren spurgt om en løsning, hvor man siger, at vi laver en filmfond med 15 mio. hvert af de næste 2 år, sådan så vi kan få prøvet det her af, sådan så det ikke bliver spredt ud med så få penge pr. år, så man ikke kan få rigtig prøvet den her filmfond og se effekten af det.

Hvis der kommer en positiv tilkendegivelse om det, hvis vi får gennemført det, så må vi jo se, hvor mange reelle arbejdspladser det skaber, og hvor meget vækst det får skabt i København. Hvis det er en succes, så er det naturligvis noget, der bør fortsætte.

Borgmester **Pia Allerslev**: Jeg er blevet bedt om at give en redegørelse for, hvordan det går med at indhente tilsagn og midler til den filmfond, som vi så længe har ønsket os, ikke bare os her i København, men jo os her i hovedstadsområdet. Spørgeren ønsker at vide, om man kan forvente tilsagn fra yderligere aktører, så man kan nå målet på de 20 mio. fra eksterne aktører.

Lad mig allerførst sige, at det faktisk er en yderst relevant forespørgsel, som SF her har rejst. Her i Borgerrepræsentationen har der været bred enighed om, at en filmfond vil kunne tiltrække international filmproduktion til byen og til regionen og samtidig være med til at skabe mange nye jobs. Mange andre aktører, private som offentlige, har været enige med os i, at det er sådan, virkeligheden ser ud. Det er både Region Hovedstaden, det er en række omegnskommuner, og det er også private aktører rundt omkring, der alle har givet tilsagn om at bidrage til fonden.

De eneste, der sådan set ikke har kunnet se mulighederne og potentialet i en filmfond, ja, det er desværre den nuværende regering og erhvervsminister, SF-erhvervsminister, Ole Sohn. Trods al deres

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

snak om vækst og kreative erhverv og styrkelse af alt dette i hovedstadsområdet, så har de altså ikke villet bidrage med så meget som en krone til det her projekt.

Det er for mig at se både dybt skuffende og ærgerligt. Og det er ikke, fordi vi ikke har rendt ministeren på dørene. Men det betyder jo desværre, at vi ikke er kommet i mål, som vi gerne ville. Status er, der er skaffet 35 mio. kr. til filmfonden. Heraf er de 15 mio. fra andre aktører end Københavns Kommune. Og der er desværre ikke noget, der tyder på, at der skulle være nye bidrag på vej fra andre kommuner eller fra staten, sidst jeg fik en fødselsdagshilsen fra ministeren, så det har jeg heller ikke nogen forventninger om.

Som forsamlingen måske husker, så vurderede vi oprindeligt, at en filmfond som et absolut minimum skulle etableres med en fondskapital på 40 mio. kr. fordelt over 3 år. Det mål har vi altså desværre ikke formået at nå, og jeg må derfor også konkludere, at filmfonden ikke kan realiseres i den form, som vi oprindeligt besluttede.

Og hvad så? kan man jo spørge, og med god ret. Fonden kan ikke realiseres som besluttet. Det er det korte svar. Men det behøver jo ikke at forhindre os i at realisere fonden alligevel, eksempelvis med et lidt mindre budget. Man kunne jo forestille sig flere forskellige modeller. F.eks. kunne man forestille sig en model, hvor Københavns Kommune nedjusterede vores bevilling fra de 20 mio. til 15, således at det matcher den eksterne finansiering, som allerede er på plads. Det vil tilgodese det krav, der var fra forligsparterne, om, at man kun ville finansiere halvdelen. Man kunne også overveje, som Peter Thiele også var inde på, at gøre bevillingen 2-årig, eller vi kunne for den sags skyld overveje at skyde hele beløbet på de 20 mio. kr. ind.

Jeg har arbejdet for, at det her kunne lykkes, de seneste 5 år, og jeg er rigtig glad for, at SF nu viser stor interesse for sagen, selv om den interesse jo desværre ikke har været med til at nå ind til Ole Sohn og regeringen. Hvis der, som jeg fornemmer det, er interesse for at arbejde videre med en ny model, så vil jeg meget gerne snarest kontakte forligspartierne bag filmfonden, regionen, de øvrige kommuner og andre relevante aktører, der har givet tilsagn, og så kan vi hurtigst muligt få afklaret, om der er et realistisk grundlag for at arbejde videre for en filmfond i København i den ene eller den anden form.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Tak for det. Så er der mulighed for spørgsmål i 1. runde fra pladserne. Den første, der har bedt om at stille spørgsmål, er borgmester Anna Mee Allerslev, værsgo ... nej? (*Borgmester Anna Mee Allerslev*: Jeg troede, man måtte få en kort bemærkning). Det må man gerne i 2. runde. Der er bedt om spørgsmål fra Peter Thiele, værsgo.

Peter Thiele (F): Jeg vil gerne spørge borgmesteren, om hun kan bekræfte, at der ikke er nogen af de andre filmfonde rundt i landet, der har fået tilskud fra staten. Der har jo før eksisteret filmfonde, så derfor kan jeg ikke rigtig forstå, hvorfor det skulle være præcis i tilfældet med Københavns filmfond, at staten skulle have det primære ansvar for, at den ikke blev til noget.

Jeg har også hørt borgmesteren sige, at det var et absolut minimum, at der blev indhentet 40 mio., altså med en forventning om, at det var muligt at indhente et langt større beløb. Så må jeg undre mig over, hvorfor det så er lige præcis staten, som er det afgørende element, der mangler i det her. Hvorfor er det ikke de andre kommuner, som heller ikke har bidraget, hvorfor er det ikke alle de andre aktører, som jo godt kunne have kommet med flere penge, som havde realiseret den her filmfond i den model, vi oprindeligt ønskede?

Simon Strange (A): Jamen kære borgmester. Der bliver skudt lidt på regeringen, som om det var dens skyld. Jeg kan godt forstå synspunktet, at man har arbejdet i 5 år, tror jeg, det var, borgmesteren fik nævnt. Det synes jeg ikke nødvendigvis er en god ting. Altså vi havde da meget gerne set, at borgmesteren ikke havde arbejdet helt så mange år, men havde fået aftalerne i hus lidt inden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

Jeg er sådan set enig i SF's ordførers bemærkning om, at det jo ikke kun er regeringens skyld. Altså et eller andet sted skulle vi jo også have lavet nogle aftaler med de øvrige kommuner. Nuvel, det har altså ikke kunnet lade sig gøre at få indhentet de aftaler, og der er vi sådan set åbne, vi er i hvert fald som parti åbne over for, at vi så kommer videre med filmfonden nu, får nogle film i kassen og kommer i gang med det her projekt, uanset at det ikke blev helt så stort, som man havde håbet på.

Hvilken model man vælger, er vi sådan set åbne over for. Vi er friske på, at man går videre med ideerne. Så må vi håbe på, at borgmesteren efterfølgende kan få indhentet nogle nye aftaler med de øvrige kommuner.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Så er der spørgsmål fra Birthe Skaarup som den sidste i 1. runde.

Birthe Skaarup (O): Jeg er sådan set enig med borgmesteren i, at det er ærgerligt, at den nuværende regering og erhvervsministeren, der kommer fra Socialistisk Folkeparti, ikke har kunnet se de beskæftigelsesmuligheder, der er ved at støtte blot med 5 mio. kr. Også i takt med, at dansk film høster hæder og ære på diverse filmfestivaler og får gyldne palmer for mandlige hovedroller osv. osv.

Det, jeg bemærkede mig, var, at borgmesteren sagde, at der var tilsagn fra forskellige kommuner. Et er tilsagn, noget andet er, om de er kommet med i de kommuners budgetvedtagelse for i år.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Så skal jeg give ordet til borgmester Pia Allerslev for besvarelse, værsgo.

Borgmester **Pia Allerslev**: Lad mig begynde med Birthe Skaarup. De tilsagn, vi har fået, er alle sammen nogle, som er i budgetvedtagelser, et par stykker af dem fra sidste år, men også gældende for i år, og nogle stykker fra og med i år, eller gældende fra 2013, hedder det jo. Så de er i hus.

Når jeg tillader mig at skyde på staten og på regeringen, så er det i virkeligheden fordi jeg noterede mig, da den nye regering kom til, at man var meget optaget af væksten og at skabe vækst, at man var optaget af at skabe vækst i hovedstadsregionen. Det synes jeg bare ikke rigtig, jeg har kunnet se, og jeg synes, at det her er meget, meget lille beløb, der kunne være givet til at få noget i gang.

Når jeg taler om, at jeg har arbejdet på det her i 5 år, så vil jeg bare gerne minde forsamlingen om, at det altså først var ved den forrige budgetaftale, at det her blev vedtaget. Så når jeg har arbejdet med det her, så er det fordi den er blevet skudt ned to gange uden at blive til noget. Derfor har jeg på de bagvedliggende linjer prøvet at få skabt en interesse for det her, ikke bare i Borgerrepræsentationen, men altså også udeomkring.

Jeg har jo ikke kunnet gøre så meget andet end at gå rundt og banke på hos de enkelte borgmestre, prøve at overbevise dem om, at det er en god idé. Jeg tror ikke, SF har så frygtelig mange borgmestre i den her region, bortset fra København selvfølgelig. Men der har været socialdemokratiske, der har været konservative, der har også været Venstreborgmestre, som ikke har kunnet se, at det her var en god idé, tro mig. Dem er der også blevet skudt på. Hvis man læser Politiken i dag, så synes jeg også, det er meget tydeligt, at det ikke kun er staten, jeg er skuffet over. Der er også kommuner, jeg gerne havde set havde bidraget med beløb for at få en filmfond op på det niveau, som den skulle have.

For lige at vende mig til det sidste om, hvor stor den skulle være: Når jeg siger et "absolut minimum", så var det ikke, fordi vi troede, at vi kunne skaffe alt muligt andet. Det med et "absolut minimum" betød, at hvis den kom under 40 mio., så var den for lille til, at det for alvor gav mening, hvis det var en 3-årig periode, vi talte om. Det er det, der menes med et "absolut minimum".

Men jeg glæder mig rigtig meget over tilkendegivelserne fra Socialdemokraterne og fra Dansk Folkeparti og SF om, at man synes, det er interessant at arbejde videre med fonden, og det vil jeg naturligvis gå i gang med i morgen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Tak for det. Så tager vi en runde mere.

Borgmester **Anna Mee Allerslev**: Jamen jeg vil gerne kvittere for det store arbejde, som kultur- og fritidsborgmester Pia Allerslev har lavet i forbindelse med filmfonden. Jeg har selv været med borgmesteren oppe og forsøge at overtale erhvervsminister Ole Sohn til netop at gå ind i den her filmfond, fordi jeg synes, det er vigtigt, at det både er kommuner og staten, der bidrager.

Jeg har også været meget aktiv i forhold til at få regionen til at deltage. Der har vores radikale medlem gjort rigtig meget for at få de 7 mio. til at komme, men også til at blive, og det var faktisk snævert. Det samme ved jeg, det var på Frederiksberg.

Så jeg synes, det er rigtig ærgerligt, vi nu begynder at skyde hinanden alt muligt i skoene herinde i Borgerrepræsentationen. Jeg synes, vi skal holde sammen om, at vi gerne vil have en filmfond, og jeg synes selvfølgelig det er ærgerligt, at det bliver en lille model, men jeg ved, borgmesteren har gjort alt, hvad hun kunne, for at få det her op at flyve. Så i stedet for at skyde hinanden alt muligt i skoene synes jeg, vi skal stå sammen om, at vi skal have filmfonden i den lille model, og arbejde videre for, at vi kan få de sidste 5 mio., når alle kan se, at det er en rigtig god idé for hele området.

Simon Strange (A): Ja, vi deler borgmester Anna Mee Allerslevs forhåbninger om, at man selvfølgelig vil forfølge at få flere penge i kassen, når nu det viser sig, at det er en god ide, at der kommer arbejdspladser, og ja, filmene begynder at komme på lærredet.

Men vi vil nu også gerne lige slå fast, at det er vigtigt, som borgmesteren nævner, at der er en række kommuner, der har givet tilsagn og har fået det ind i deres budgetter, og de skal jo være med til at bestemme, hvordan denne her model kommer til at blive. Det er ikke alene op til denne forsamling her at afgøre. Den model, man nu vælger, må naturligvis være i overensstemmelse med de budgetparter herinde, der har været med til det, men også med alle de andre kommuner, der har spyttet i kassen, så det forventer vi selvfølgelig, at borgmesteren tager med.

Peter Thiele (F): Lidt i tråd med det, som den socialdemokratiske ordfører snakker om, så kunne jeg også godt tænke mig at høre borgmesterens holdning til, hvad man gør med de kommuner, som ikke har villet bidrage. Man har bl.a. kunnet læse om Allerød Kommune. Nu ved jeg ikke helt, om det tæller med, om det er en af de kommuner, der også er blevet spurgt, men de har i hvert fald valgt at tage den individuelle vej og sige, jamen de gav en million eller noget i den stil til et konkret filmprojekt.

Jeg synes selvfølgelig, det er ærgerligt, at kommuner på den måde vælger ikke at stå sammen om at skabe vækst og arbejdspladser, sådan så der forhåbentlig kan komme nogle flere, men i stedet for vælger egoistisk at kæmpe for deres egne små projekter og deres egne lokalegoistiske formål.

Så hvad er oplægget i forhold til de kommuner, som ikke vil ind og bidrage?

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Så kan jeg give ordet til borgmester Pia Allerslev for besvarelse, værsgo.

Borgmester **Pia Allerslev**: Nu er der måske forskel på måden, vi arbejder på, i hver vores parti, men jeg forestiller mig ikke, at jeg kan gå ud og tvinge andre kommuner til at smide penge i kassen. Det kan godt være, det er den model, SF sammen med Enhedslisten arbejder med, når revolutionen kommer, at man så på den måde kan hive pengene op af de andres kommunekasser.

Der har været rigtig, rigtig meget kontakt med alle de kommuner, der er i Region Hovedstaden, alle de kommuner, som er med i vores kulturaftale, og alle andre, jeg kunne komme i tanke om, og som andre gode mennesker har kunnet komme i tanke om kunne være relevante at være i kontakt med. De er blevet kontaktet, de er blevet inviteret på kaffe og rådhuspandekager. De er blevet ringet op, de

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

er blevet kontaktet igen. Jeg har været ude og besøge dem, og jeg har gjort meget ud af at forklare, hvor vigtigt det var, at så mange kommuner som overhovedet muligt var med i det her.

Samtidig er de kommuner, som så har valgt at gå selvstændigt, selvfølgelig i det øjeblik, jeg har læst – det handler i særdeleshed om Allerød og Helsingør – at de havde tænkt sig at lave en solomodel, selvfølgelig blevet kontaktet af mig med en venlig påmindelse om, at hvis de havde glemt det, så er vi altså i gang med at etablere en filmfond i København, og det kunne være rart, hvis de havde lyst til at bidrage her i stedet eller samtidig med.

Jeg kan som sagt ikke og vil heller ikke tvinge kommuner til at være med, men jeg vil gerne bruge så meget krudt, jeg kan, på at overbevise dem om den gode sag. Man har selvfølgelig altid en svag forhåbning om, eller en god formodning om, skal jeg måske nærmere sige, at når først filmfonden kommer op at køre, er der kommuner, der ser, hvor god en idé det er at være med i det. Men det har jeg ikke nogen garantier for. Det eneste, jeg har garanti for, er de forskellige aktører, som har tilkendegivet, at de synes, det her er en rigtig god idé.

I forhold til de aktører, der har tilkendegivet det, er det naturligvis sådan, som Simon Strange spørger om, at vi jo ikke her i Borgerrepræsentationen bestemmer, heller ikke, selv om vi kommer med langt den største del af kagen. Vi skal jo med forligsparterne her i huset og uden for huset, private som offentlige, sætte os ned og finde ud af, hvilken model giver mening, hvilken model vil man være med til. Og i den proces vil det være katastrofalt, hvis ikke alle føler sig ordentligt behandlet, så der pludselig er nogle, der siger: Så gider vi ikke være med alligevel. Så det er klart, at vi sætter os ned og prøver at finde en model, som alle er med på, og som kan gøre, at den her filmfond kommer i gang.

Jeg er meget enig med borgmester Anna Mee Allerslev i, at det her handler dybest set om, at det havde været superdejligt, hvis der havde været flere penge, det havde været superdejligt, hvis staten og kommuner og private havde skudt mere i det. Men hvis beslutningen efter debatten i aften bliver, at vi skal arbejde videre med en filmfond, så er det det, vi gør, og så får vi det bedste ud af de økonomiske midler, der er til rådighed til en sådan.

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Tak for det, og så er der et par spørgsmål mere. Det er første Jens Kjær Christensen, værsgo.

Jens Kjær Christensen (Ø): Jeg synes, at denne her forespørgsel har taget en besynderlig drejning. Altså det handler om 5 mio. kr., og nu kommer vi til at høre om borgmesteren, som vi bliver meget bekymrede for for hendes kolesteroltal, når hun render rundt der, undskyld mig udtrykket, og spiser alle de her søde kager.

Baggrunden for det her forslag om en filmfond handler ikke om kultur og kunst. Det handler om erhverv og beskæftigelse. Tak, godt. Er Danmark i en situation, hvor der mangler arbejdspladser? Jah, siger alle. Glimrende. Beskæftiger regeringen sig med det spørgsmål? Jah, er der nogle, der siger, andre siger: Ikke nok.

Men pointen er, at hvis de forudsætninger, der ligger bag filmfonden beskæftigelsesmæssigt, er til at stole på, så burde man lige med det samme fra Peter Thieles side, fra Simon Stranges side og fra borgmester Anna Mee Allerslevs side henvende sig til regeringen og hive 5 mio. ud af akutpakken. For der ville dokumenterbart være meget mere beskæftigelse i det, end hvad der er i akutpakken. Så hermed er det gode råd givet videre.

Og så synes jeg i øvrigt, da Peter Thiele nu om et øjeblik sikkert vil sige, at han er meget glad for borgmesterens svar og diskussionen og sådan noget, at den har været rimeligt kedelig. Man kunne bare have spist noget smørrebrød eller noget andet ude i kantinen, og så kunne man simpelt hen have lavet et forslag, hvor man sagde: Nu går vi i gang, uanset at der ikke er kommet 40, men kun 35 mio.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

1. næstformand (**Jesper Christensen**): Jeg hørte ikke noget spørgsmål, og der var også en anelse over taletiden. Men jeg skal give ordet til Peter Thiele og så bede om, at man husker, at taletiden kun er 1 minut, når man stiller spørgsmål.

Peter Thiele (F): Tak for de gode råd fra Enhedslisten.

Jeg har det lidt på samme måde som kulturborgmesteren, at man ønskede selvfølgelig så mange som muligt til at bidrage til det her. Jeg er lidt ked af, at borgmesteren kun fokuserer på staten, men glad for, at det, hun har sagt i dag, også handler om nogle af de andre, som ikke har valgt at bidrage. Fordi det er jo lidt det der mærkelige med, at man vælger at sidde med ved bordet og tage for sig af retterne, men ikke vælger at betale. Det er jeg selvfølgelig ærgerlig over, men det er selvfølgelig også noget, vi skal diskutere, når vi skal til at oprette den filmfond konkret. Det vil være rart at se, hvad vi kan blive enige om.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Ja tak, så giver vi ordet til borgmesteren for at besvare spørgsmålene.

Borgmester **Pia Allerslev**: Det var to meget, meget klare spørgsmål, der kom. Og må jeg ikke bare glæde mig over, at Jens Kjær, selv om det kun er for en stund, er tilbage i denne her ærede forsamling.

Jeg håber da i hvert fald, at Jens Kjærs unge kolleger fra de andre regeringsbærende partier har lyttet og har lyst til at rette en sidste henvendelse til de forskellige ministre. Der er jo mange, når det handler om erhverv og beskæftigelse og akutupakker og andet. Der kunne jo være en vej gennem denne her skov. Så nej, akutupakken havde jeg ikke lige set komme som et tema for aftenens debat, men tak for indsparket.

Det er jo rigtigt, at det her er erhverv, det er beskæftigelse, og når vi taler om erhverv og beskæftigelse, så taler vi også om, at der bliver betalt skatter og afgifter og andre gode ting. Der vil jeg bare minde Peter Thiele om, at når jeg er lidt kras ved staten, så er det faktisk, fordi en af dem, der kommer til at høste en god gevinst ved en sådan filmfond, jo er staten, som kommer til at score skatter og afgifter og andre gode ting, som den i givet fald forhåbentlig så bare kunne have reinvesteret i en filmfond, og så var den potte ude. Så det er en af grundene til, at det irriterer mig lidt, at staten ikke kan se den gode forretning i det her, men lad nu det ligge.

Jeg vil trække i arbejdstøjet ... nej, jeg vil løbe en tur først og få mit kolesterol tal ned, og så vil jeg trække i arbejdstøjet og tage kontakt til de andre aktører i filmfonden og forhåbentlig finde en god løsning, der gør, at vi kan få etableret den her filmfond.

Forespørgslen blev besvaret.

=====

22. Medlemsforslag om standsning af støtte til Den runde firkant (2012-133133)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentation pålægger Socialforvaltningen at udarbejde en plan for standsning af støtten til værestedet Den runde firkant, samt
2. at planen behandles politisk senest i november 2012.

(Stillet af Venstre)

Medlemsforslaget blev ved mødets start taget af dagsordenen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 11. oktober 2012

23. Medlemsforslag om § 18-midler til Voksenklubben Lavuk's aktiviteter (2012-144263)

Det foreslås,

1. at Borgerrepræsentationen pålægger Socialudvalget i 2012 at anvende tilbagerullede § 18-midler fra 2012, i alt op til 0,2 mio. kr. til Voksenklubben Lavuk's aktiviteter.

(Stillet af Dansk Folkeparti)

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Der er tale om et medlemsforslag, så jeg giver ordet til en repræsentant for Dansk Folkeparti, og det kan jeg se er Finn Rudaizky, værsgo.

Finn Rudaizky (O): I virkeligheden behøver jeg ikke rigtig noget manuskript til denne her, fordi jeg kan hele seancen udenad, men meget kort:

Voksenklubben Lavuk skriger efter flere midler til de udviklingshæmmedes fritidsaktiviteter. Jeg vil sige det således, at der er medlemmer af Socialudvalget, som i dag skal stemme om det her for fjerde gang på 6 uger. Jeg synes, at de alle sammen har udtrykt, at de virkelig gerne vil hjælpe de udviklingshæmmede. Det eneste, de så ikke vil, er at bevilge de 200.000 kr., som Voksenklubben Lavuk i en ansøgning har bedt om.

Så jeg vil foreslå det, som Socialudvalget og Borgerrepræsentationen indtil nu ikke har kunnet finde ud af, at vi bliver enige om at bevilge de 200.000 kr.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet til borgmester Mikkel Warming, værsgo.

Borgmester **Mikkel Warming**: – Som vil starte med at minde om, at forslaget handler om at anvende tilbagerullede § 18-midler for 2012 til Voksenklubben Lavuks aktiviteter.

Den 23. november 2011 besluttede Socialudvalget i fuld enighed, når der skal udmøntes evt. uforbrugte midler fra § 18, at

- Socialudvalget forelægges en indstilling med forslag til udmøntning af midlerne i slutningen af bevillingsåret.

- Det er kun frivillige sociale organisationer, der indstilles til midlerne.

- Der er stadig kun én årlig ansøgningsrunde til § 18-midlerne. Kun ansøgere til § 18-midler i første runde kan komme i betragtning til tildeling af overskydende midler.

Den procedure synes jeg, vi skal holde. Lavuk har ikke søgt om § 18-midler, fordi der ikke er frivillige på tilbuddet. Derfor forkastede alle andre medlemmer af Socialudvalget dette forslag på gårsdagens udvalgs møde. Jeg vil anbefale Borgerrepræsentationen at gøre det samme.

Finn Rudaizky (O): Man skal være meget dygtig, hvis man over en debat på 6 uger kan finde så mange begrundelser for, hvorfor man ikke vil give pengene. Hvis man gerne havde villet give pengene, således som det er blevet udtrykt utallige gange, så var man jo selv kommet med et forslag. Jeg tror faktisk, at det bliver meget svært at forklare omverdenen, om ikke andet også borgerne og de udviklingshæmmede, at man er utroligt positiv, som jeg nævnte før, men man prøver at spænde ben på alle mulige måder for ikke at give de 200.000 kr.

Så jeg betragter det nu nærmest som en teknisk undvigemanøvre fra borgmesterens side. Man er efterhånden vant til det gennem de sidste 6 uger; det er faktisk trivielt. Det her drejer sig altså om nogle udviklingshæmmede, som ikke har midler nok til fritidsaktiviteter. Jeg synes, det er flovt.

Jonas Bjørn Jensen (A): Vi har meget sympati for Finn Rudaizkys personlige engagement i Voksenklubben Lavuk.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2012**

Jeg vil gerne starte med lige at sige tak til borgmester Mikkel Warming for at tage det rent faktuelle i lige præcis det her forslag, og sige, at vi selvfølgelig er meget enige i de synspunkter, Mikkel Warming har. § 18-midler er midler til frivilligt socialt arbejde. Sådan er det, og det står vi ved.

Det er sådan med Voksenklubben Lavuk, at de jo får et tilskud, så det er jo ikke, fordi vi her snakker om et tilbud, som simpelt hen ikke får kommunale midler. Vi har en voksenklub, som får kommunale midler.

Jeg vil bare sige, at hvis man nu havde ønsket, at den her voksenklub skulle have flere penge, end de får i forvejen, så havde budgetforhandlingerne været et rigtig godt sted at prioritere det her, men da valgte Dansk Folkeparti sammen med de øvrige borgerlige partier at sige, vi vil hellere prioritere skattelettelser, end vi vil prioritere og give penge til Voksenklubben Lavuk.

Den gruppe af partier, der har indgået budgetforliget, har fundet rigtig mange penge til handicapområdet både på anlægs- og på driftssiden, så det er jo ikke et spørgsmål om, at vi ikke prioriterer hverken handicappede eller udviklingshæmmede i denne her by, men bare et spørgsmål om, at vi synes, at voksenklubben Lavuk har det tilskud, som de skal have, og hvis Dansk Folkeparti så ønsker, de skal have flere penge, så vil vi anbefale dem at deltage og være med i et budgetforlig næste år.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Jeg kan se, at der er flere medlemmer, der undrer sig over, at der er kaldt ind, men det er simpelt hen, fordi der ikke var nok i salen til, at vi har quorum. Så de medlemmer, som undrer sig, burde måske lige læse vores forretningsorden, så man også er inde i quorum-reglerne.

Finn Rudaizky (O): Jeg er ikke sikker på, at Voksenklubben Lavuk kan bruge den sympati, som Jonas Bjørn Jensen har for forslaget, til ret meget, når de ikke får nogen penge med i købet.

Så vil jeg lige have lov til at korrigere én ting. Jeg gjorde det allerede, da det blev behandlet her sidste gang. Det, som bliver nævnt her med hensyn til 2013-budgettet og budgetforhandlingerne, har jo sådan set ikke noget med det her at gøre, for det her vedrører udbetaling i givet fald af midler i 2012.

Når Jonas Bjørn Jensen bringer det frem, at så kunne vi bare have kommet med det i budgetforhandlingerne, så vil jeg godt have lov til at sige, at det gjorde Dansk Folkeparti faktisk. Vi stillede et forslag i de forslag, vi indgav, om, at Voksenklubben Lavuk ud over de her 200.000 kr. også i de kommende år skulle have 200.000 i forhøjelse af tilskud pr. år. Men hvem pillede det ud, da det endelige budget blev lavet? Det gjorde Jonas Bjørn Jensens partifæller og hans venner.

Overborgmesteren (**Frank Jensen**): Vi giver ordet til borgmester Mikkel Warming, værsgo.

Borgmester **Mikkel Warming**: – Som blot i al stilfærdighed vil sige, at Finn Rudaizky kaldte det tekniske bortforklaringer. Jeg ved ikke, om det er en teknisk bortforklaring, at Finn Rudaizky selv har været med til at vedtage en procedure, nemlig at evt. uforbrugte § 18-midler skal gå til frivillige sociale organisationer efter den procedure, vi har vedtaget sidste år – for 1 år siden har vi vedtaget det.

Nu kommer Finn Rudaizky og vil gerne bruge de penge til noget bestemt, som ligger uden for det formål, udvalget har vedtaget, og så brokker han sig over, at vi andre stemmer imod. Det kaldes hykleri.

Medlemsforslaget blev forkastet med 34 stemmer imod 10.

For stemte: C, I, O og V.

Imod stemte: A, B, F, Ø, Signe Goldmann (løsgænger) og Jaleh Tavakoli (løsgænger).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 11. oktober 2012**

Følgende sager blev behandlet for lukkede døre:

24. Sydhavns Plads 15 - godkendelse af tillægskøbesum (FORTROLIG) (2012-125461)

=====

25. Ophævelse af lejekontrakt om p-pladser (FORTROLIG) (2012-114297)

Mødet sluttede kl. 20.20